

การพัฒนาชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สารนิพนธ์

ของ

กานดาวัลย์ คุณานันทวิทยา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา

เมษายน 2543

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

136178

19 พ.ค. 2543

การพัฒนาชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทคัดย่อ

ของ

กานดาวัลย์ คุณานนท์วิทยา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา

เมษายน 2543

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อพัฒนาชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นตาม
เกณฑ์มาตรฐาน 90/90

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน
180 คน และครู 6 คน โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง และโรงเรียนไขศรีปรางโมxonุสรณ์ สังกัดสำนักงาน
เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และ ร้อยละ

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 90/90 ตามที่กำหนดไว้
ดังนี้

ชุดการสอนที่ 1 เรื่อง Animals มีประสิทธิภาพ 96.08/91.06

ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง Colours มีประสิทธิภาพ 96.80/90.86

ชุดการสอนที่ 3 เรื่อง Days of the week มีประสิทธิภาพ 95.66/90.30

THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL PACKAGES ON ENGLISH
VOCABULARIES FOR PRATHOM SUKSA 2 STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
KANDAWAN KUNANONVITHAYA

Presented in the partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Technology
at Srinakharinwirot University

April 2000

The purposes of this study were to develop the instructional packages on English vocabularies for Prathom Suksa 2 students and to find the effectiveness of the instructional packages were developed by standard criteria 90/90.

The samples were 180 Prathom Suksa 2 students in the second semester of academic year 1999 and 6 teachers of Wat Sri Boon Reung School and Kai Sri Pramote Anusorn School. Bang Ka Pi district, Bangkok. The data were analyzed by Mean and Percentage.

The study results revealed that the efficiency of the instructional packages were 90/90 as the determination

The efficiency of the instructional package 1 on Animals was 96.08/91.06

The efficiency of the instructional package 2 on Colours was 96.80/90.86

The efficiency of the instructional package 3 on Days of the week was 95.66/90.30

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(รศ.สมหวัง คุรุรัตน์ะ)

..... กรรมการ

(ผศ. บุญยฤทธิ์ คงคาเพชร)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รศ.สมหวัง คุรุรัตน์ะ)

..... กรรมการ

(ผศ. บุญยฤทธิ์ คงคาเพชร)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ. จิราภรณ์ บุญส่ง)

ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษาอนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา

(รศ. ดร. สุรัชย์ สิกขาบัณฑิต)

วันที่ 21 เดือน เมษายน พ.ศ. 2543

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เพราะได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ สมหวัง คุรุรัตน์ ประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญยฤทธิ์ คงคาเพชร กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ รวมทั้งคณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษาทุกท่านที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้แก่ผู้ศึกษาค้นคว้า จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ตลอดจนคณะครูและนักเรียนโรงเรียนวัดศรีบุญเรือง และ โรงเรียนไขศรีปรางค์ อนุสรณ์ ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการศึกษาค้นคว้าเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณคณะอาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ทุกท่านที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาเป็นแห่งแรก และ ขอขอบคุณอาจารย์เชษฐา เทียมเพชร ที่คอยให้คำปรึกษาที่ดีเสมอมา

ขอขอบคุณท่านเจ้าของเอกสาร และงานวิจัยทุกท่าน ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำมาอ้างอิงไว้ใน การทำสารนิพนธ์

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ เพื่อน ๆ พี่ ๆ มหาวิทยาลัยศิลปากร และ เพื่อน ๆ พี่ นิสิตปริญญาโทวิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา ทุกท่านที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ด้วยดี

พร้อมทั้งขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือ ให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ค้นคว้าครั้งนี้อีกหลายท่านที่ไม่ได้ประกาศนาม

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ พี่น้อง ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้กำลังใจสนับสนุนและส่งเสริมความก้าวหน้าทางการศึกษาของผู้ศึกษาค้นคว้าเสมอมา

กานดาวัลย์ คุณานนท์วิทยา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน	8
ความหมายของชุดการสอน	8
แนวคิดในการผลิตชุดการสอน	9
รูปแบบของชุดการสอน	10
องค์ประกอบของชุดการสอน	12
คุณค่าของชุดการสอน	14
ขั้นตอนในการผลิตชุดการสอน	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน	17
หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539	21
วัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา	21
โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและอัตราเวลาเรียน	21
แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา	22
กระบวนการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา	23
สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา	23
รายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ชั้น ป.1 – ป.2	26

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์	27
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์	27
หลักการเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอน	28
วิธีการสอนคำศัพท์	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์	32
หลักการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา	34
3. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	39
การสร้างและหาประสิทธิภาพชุดการสอน	39
การดำเนินการทดลอง	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
5. บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	52
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	52
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	52
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	53
การทดลองและหาประสิทธิภาพชุดการสอน	53
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	54
อภิปรายผล	54
ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน	55
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	55

บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	63
ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า	85

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	40
2	ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอนจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอน	43
3	ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอนจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา	44
4	ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอนจากครูผู้สอน	45
5	แสดงแนวโน้มประสิทธิภาพของชุดการสอนจากการทดลองครั้งที่ 2	47
6	แสดงประสิทธิภาพของชุดการสอนจากการทดลองครั้งที่ 3	50
7	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ชุดการสอนที่ 1	84
8	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ชุดการสอนที่ 2	84
9	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ชุดการสอนที่ 3	84

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดต่อสื่อสาร การคมนาคม ได้พัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้โลกยุคใหม่เป็นโลกของยุคข้อมูลข่าวสาร สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วโดยไม่จำกัดระยะทางและไร้พรมแดนกีดขวางประเทศต่าง ๆ มีความใกล้ชิดกันต้องพึ่งพาอาศัยกันมากขึ้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารกัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่ใช้ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญและมีการเรียนการสอนในสถานศึกษาและใช้ติดต่อสื่อสารกันแพร่หลายที่สุดในทุก ๆ ด้าน (อุบล แคล้วกลาง. 2540 : 1)

นอกจากนี้ในชีวิตประจำวันของคนไทย จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเกือบตลอดเวลาอย่างเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นบุคคลระดับอาชีพใดก็มักจะได้พบเห็นและใช้ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะความก้าวหน้าทางวิทยาการ นวัตกรรมและเทคโนโลยี การคมนาคม การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศเป็นไปได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น จึงทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อประเทศเพิ่มขึ้นทุกด้าน (กรองทอง โพธิ์ทอง. 2532 : 1) จะพบเห็นได้จากด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือเรียกว่า IT (Information Technology) การติดต่อสื่อสารกัน การประยุกต์ใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ (ประมวล ศิริพันธ์แก้ว. 2538 : 9) ซึ่งผู้ที่จะใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องมือดังกล่าวต้องมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษจึงจะใช้เครื่องมือดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

โรงเรียนและสถาบันต่าง ๆ ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา จึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้น เพราะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคนไทย ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาและเจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาอารยประเทศ (อุบล แคล้วกลาง. 2540 : 1)

กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดแนวทางการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษา ในปี พ.ศ. 2539 โดยให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ในการติดต่อสื่อสารและรับสารที่เป็นภาษาอังกฤษได้อย่างดีเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการศึกษาต่อ หรือในการทำงานอาชีพของตน และให้ผู้เรียน

ใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (แบบฝึกเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 : คำนำ) โดยให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีแนวทางการดำเนินงานดังนี้

1. การปรับปรุงนโยบายภาษาต่างประเทศ

มีสาระสำคัญ คือ ให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเป็นต้นไปและให้เลือกเรียนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพิ่มเติมในทุกระดับชั้น

2. การปรับปรุงหลักสูตร

มีการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ต่อเนื่องกันตลอดหลักสูตร มุ่งเน้นกระบวนการสื่อสารและการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลากหลาย ดังนี้

ป.1 - ป.2 จัดเป็นหลักสูตรเตรียมความพร้อม มุ่งเน้นการฟัง การพูด เพื่อการใช้ภาษาอย่างสนุกสนานในเรื่องใกล้ตัวเพื่อสร้างเจตคติที่ดี

ป.3 - ป.4 จัดเป็นหลักสูตรระยะอ่านออกเขียนได้ เรียนผสมผสานทักษะการอ่าน - การเขียน

ป.5 - ป.6 จัดเป็นหลักสูตรระยะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ เน้นการฟัง พูด อ่าน เขียน และการสื่อสารที่ถูกหลักไวยากรณ์เบื้องต้น

ปัจจุบันหลักสูตรภาษาอังกฤษ ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2539 ได้กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เกิดสมรรถนะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรม
2. เพื่อให้นำนามสมรรถนะในการใช้ภาษาในแต่ละระดับไปใช้ในการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดแนวหรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ
3. เพื่อให้มีทักษะภาษาอังกฤษครบถ้วนทุกด้าน ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารและการแสวงหาความรู้
4. เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ
5. เพื่อให้ความรู้และความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็น

ภาษาแม่ในเบื้องต้น และเพื่อพัฒนาให้เกิดความสามารถทางภาษาอังกฤษพอที่จะเกิดความรู้ ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก ตลอดจนสามารถถ่ายทอด ความคิดและวัฒนธรรมไทยไปถึงสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (หนังสือสำนักงานเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ที่ นร 0212 / 15621 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2538)

อย่างไรก็ตาม จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่จะให้ผลดีนั้น ผู้เรียน ต้องมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน (เสาวลักษณ์ ลักษณะโกคิน. 2539 : 3) ซึ่งใน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นความรู้เรื่องศัพท์มีความสัมพันธ์กับทักษะทั้ง 4 ด้าน ซึ่งถ้าใช้ผิด ความหมายอาจทำให้การสื่อสารเกิดความผิดพลาดและเสียหายได้ การที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ให้ดีนั้นนักเรียนที่รู้ศัพท์มาก จำได้แม่นยำและสามารถนำมาใช้ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว ย่อมช่วยให้ การเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น ดังนั้นการจำศัพท์จึงเป็นเรื่องสำคัญในการเรียนภาษา (ดวงเดือน แสง ชัย. 2539 : 118) แมคจินิตี (Mac Ginitie. 1961. 687 – 688) กล่าวว่า ถ้าเด็กคนใดมีพัฒนาการ ทางภาษาดีมาตั้งแต่เด็ก คือ รู้ศัพท์มากพอเหมาะกับวัยของตน สามารถนำศัพท์นั้นไปใช้อย่างถูก ต้อง เด็กคนนั้นจะเข้าใจความคิดของคนอื่นและสิ่งแวดล้อมจนสามารถสื่อความหมาย หรือแสดง ความต้องการของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ด้วย ซึ่งตรงกับ เดล (กมลวัฒน์ ครุฑแก้ว. 2523 : 4 ; อ้างอิง มาจาก Dale. 1971 : 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ต่อการเรียนภาษาว่า การพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับศัพท์นั้นเป็นการพัฒนาความคิดรวบยอด ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ศัพท์และ ความก้าวหน้าในการเรียนภาษานั้นไปด้วยกันเสมอ ดังนั้นเราจะพบว่า เด็กที่เรียนภาษาได้ดีนั้นจะ มีความรู้เรื่องความหมายศัพท์กว้างขวางกว่าผู้อื่น และแวน ไชยอด (Van Syoc. 1963 : 89) ยังได้ กล่าวว่สิ่งที่มีประโยชน์มากที่สุดในการเรียนภาษาคือการรู้ศัพท์

การเรียนการสอนจะได้ผลดีครูจำเป็นต้องใช้สื่อต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและตัวนัก เรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การใช้ชุดการสอนที่เป็นสื่อประสมจึงเป็น เทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีคุณค่าทางการเรียนการสอนหลายประการ เพราะชุดการสอนเป็น เครื่องมือที่ช่วยให้ครูดำเนินการสอนไปตามลำดับขั้นตอน ช่วยแก้ปัญหาขาดแคลนครู ช่วย ถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่ซับซ้อนเป็นนามธรรม ให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ได้ ทำให้ การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น (ฉวีวรรณ ศรีสังข์ทอง. 2541 : 3) นอกจากนี้ เบร์ริง กุมุท (2518 : 114 – 115) ได้กล่าวไว้ว่า ชุดการสอนนี้เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องการ กันมากในระดับประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา คู่มือครูและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ สำหรับ การเรียนในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งอาจมีสื่อหลายอย่างมาจูนเข้ากันตามแผนการสอนที่จัดระเบียบไว้ การใช้

สื่อต่าง ๆ (Multi – Media Approach) นั้นจะทำให้ประสบการณ์การเรียนรู้ในหัวข้อนั้นกว้างขวาง และลึกซึ้งยิ่งขึ้น

จากการศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-6 ของสำนักงาน ประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร (2540) พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีภาพรวมคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ใน ระดับต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งเนื่องมาจากในปีการศึกษา 2539 โรงเรียนประถมศึกษาได้เปิดสอนใน ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นปีแรก ซึ่งครูผู้สอนทุกโรงเรียนต่างได้รับการอบรมการสอนภาษา ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรปรับปรุงใหม่ หลายรูปแบบ เช่น การอบรมทางไกล การอบรมจากผู้ทรงคุณ วุฒิที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งความรู้ความสามารถนั้น ครูผู้สอนยังไม่แม่นยำทางด้าน เนื้อหา วิธีสอน ความรู้เกี่ยวกับการศึกษา หลักการสอนภาษาอังกฤษตลอดจนการวัดประเมินผล จึงส่งผลให้การเรียนรู้ของนักเรียนยังไม่บรรลุผลเป็นที่น่าพอใจ เพราะครูผู้สอนส่วนใหญ่ที่ทำการ สอนไม่ได้จบทางสาขาวิชาเอก/โทภาษาอังกฤษโดยตรง และยังมีพฤติกรรมการสอนในภาพรวมอยู่ ในระดับปานกลางเท่านั้น และครูผู้สอนยังใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย ซึ่งผล การวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2540) ที่ได้ศึกษาสภาพ ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยส่วนใหญ่ มีความใกล้เคียงกัน และในด้านสื่อการสอน พบว่า สื่อที่เป็นเอกสาร ได้แก่ คู่มือครู และแบบฝึก เตรียมความพร้อม รวมทั้งเทปเสียง มีความพร้อมอยู่ในระดับหนึ่ง ซึ่งมีครูจำนวนหนึ่งค่อนข้างมาก ประมาณร้อยละ 13-35 ไม่พร้อม แสดงว่าสื่ออาจมีจำนวนไม่เพียงพอ หรือมีความเข้าใจเนื้อหา ของเอกสารดังกล่าวยังไม่เพียงพอ และที่น่าสนใจคือสื่ออื่นๆ ที่ครูจัดหา/จัดทำของครู จำนวนมาก ประมาณร้อยละ 50 ไม่พร้อม และช่อเพชร เล็งสมวงศ์ (2532) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูสอน ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับปัญหาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาการจัด การเรียนการสอนภาษาอังกฤษครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ครูผู้สอนได้เรียง ลำดับความมากน้อยของปัญหาดังนี้ ปัญหาด้านตัวผู้เรียน ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน และปัญหาด้านการ บริหารและการจัดการ

และจากการที่ได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในเขตบางกะปิพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่จะสอดคล้องกับปัญหาที่กล่าวไปแล้วข้างต้น คือครูผู้สอนไม่ได้จบวิชาเอก/โทภาษาอังกฤษ ครูที่ทำหน้าที่สอนวิชาภาษาอังกฤษมีหลายคน ส่วนใหญ่จะเป็นครูประจำชั้น และครูผู้สอนไม่มี

เวลาในการผลิตสื่อการสอน เนื่องจากมีหน้าที่สอนหลายวิชา จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจและเกิดแนวคิดที่จะพัฒนาชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง Animals เรื่อง Colours และเรื่อง Days of the week เนื่องจากคำศัพท์เหล่านี้เป็นคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน และเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งนำไปสู่การสร้างความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในระยะต้น และเพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนหรือผู้ที่สนใจนำไปพัฒนาชุดการสอนคำศัพท์เรื่องอื่น ๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อพัฒนาชุดการสอนเรื่องคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. จะได้ชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้วิจัยและพัฒนาแล้ว
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอน วิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง และโรงเรียนไพฑูริปราโมชญนุสรณ์ รวม 180 คน และครู 6 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย
3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นคำศัพท์จากหนังสือคู่มือจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 จำนวน 3 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 เรื่อง Animals

ชุดที่ 2 เรื่อง Colours

ชุดที่ 3 เรื่อง Days of the week

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการสอน (Instructional Package) หมายถึง ชุดการสอนสำหรับครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามคู่มือจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ซึ่งประกอบด้วย คู่มือครู กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อที่นำมาใช้ แบบฝึกหัด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. การพัฒนาชุดการสอน หมายถึง การนำชุดการสอนสำหรับครูที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น ไปทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ 90/90

3. ประสิทธิภาพของชุดการสอน หมายถึง ผลการประเมินจากการเรียนด้วยชุดการสอน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90

90 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดในชุดการสอนได้ถูกต้อง

90 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบ ^{11/22} หลังจากการเรียนจากชุดการสอนได้ถูกต้อง

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความจำ ความเข้าใจของนักเรียนหลังจากเรียนจากชุดการสอน ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน
 - 1.1 ความหมายของชุดการสอน
 - 1.2 แนวคิดในการผลิตชุดการสอน
 - 1.3 รูปแบบของชุดการสอน
 - 1.4 องค์ประกอบของชุดการสอน
 - 1.5 คุณค่าของชุดการสอน
 - 1.6 ขั้นตอนในการผลิตชุดการสอน
 - 1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน
2. หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539
 - 2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
 - 2.2 โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและอัตราเวลาเรียน
 - 2.3 แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
 - 2.4 กระบวนการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
 - 2.5 สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
 - 2.6 รายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ชั้น ป.1-ป.2
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์
 - 3.2 หลักการเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอน
 - 3.3 วิธีการสอนคำศัพท์
 - 3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์
4. หลักการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

1.1 ความหมายของชุดการสอน

นักการศึกษาให้ความหมายของชุดการสอนไว้ดังนี้

ชม ภูมิภาค (2524 : 100) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอนเป็นรูปแบบของสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนอันมีการกำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่ชัด กำหนดเนื้อหาและกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งของครูและของนักเรียน เพื่อให้เกิดผลบรรลุจุดมุ่งหมาย ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 118) ได้ให้ความหมายของชุดการเรียนหรือชุดการสอนว่า คือสื่อประสมประเภทหนึ่งซึ่งมีจุดมุ่งหมายเรื่องที่จะสอน โดยการผลิตการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่อง และมีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

เป็รื่อง ภูมิ (2517 : 1) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอนเป็นชุดของสื่อประสม (Multi Media) ที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ หัวข้อ เนื้อหา และอุปกรณ์ของแต่ละหน่วย โดยจัดไว้เป็นชุดหรือกล่อง หรือซอง ภายในนั้นจะมีคู่มือการใช้ที่ประกอบด้วยรายละเอียดและคำแนะนำต่าง ๆ รวมทั้งสื่อการสอนที่จำเป็นสำหรับประกอบกิจกรรมการเรียนรู้การสอน เช่น รูปภาพ แผนภูมิ ของจำลอง สไลด์ เทป และอื่น ๆ

เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต (2528 : 291) ได้กล่าวถึงชุดการสอนว่า ชุดการสอนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันประกอบด้วยวัตถุประสงค์ เนื้อหาและวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายไว้เป็นชุด ๆ (จะใส่กล่อง หรือชุด หรือถุง หรือห่อ ก็ได้) เพื่อจัดกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ ชุดการสอนถือว่าเป็นแผนการสอนที่ช่วยครูให้ได้รับความสะดวกในการสอน และช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดผลสำเร็จในการเรียนรู้เป็นการจัดการ โดยอาศัยวัตถุประสงค์และผล ซึ่งในแง่ของการบริหารเรียกว่า MOR (Management by Objective and Result)

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525 : 185) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอนหมายถึงระบบการผลิตและการนำสื่อการเรียนหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กัน และมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่อการเรียนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อสร้างความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา และอีกอย่างหนึ่งเพื่อให้เกิดการเสาะแสวงหา อันนำไปสู่ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และป้องกันการเข้าใจความหมายผิด สื่อการเรียนอย่างนี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "สื่อประสม" ที่เรานำมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วาสนา ชาวหา (2522 : 32) ได้ให้ความหมายของชุดการเรียนการสอนว่า หมายถึง การวางแผนการเรียนการสอนโดยใช้สื่อต่าง ๆ รวมกัน (Multi Media Approach) หรือหมายถึงการใช้สื่อประสม (Multi Media) เพื่อสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้อย่างกว้างขวางและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยจัดไว้เป็นชุดหรือกล่อง

ดวน (Duan. 1973 : 136) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอนเป็นวิธีการสำคัญอย่างหนึ่งในการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งอาจให้คำจำกัดความง่าย ๆ ได้ว่า ชุดการสอนคือ ชุดของวัสดุทางการเรียนซึ่งรวบรวมไว้อย่างมีระเบียบเพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมาย

นอกจากนั้น กูด (Good. 1973 : 306) ได้กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นโปรแกรมทางการเรียนที่ทุกอย่างจัดไว้โดยเฉพาะ ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการเรียนรู้ คู่มือ เนื้อหาแบบทดสอบ และมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนไว้ครบถ้วน

จากความหมายของชุดการสอนที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ชุดการสอนหมายถึง การวางแผนการสอนโดยใช้สื่อหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ภายในชุดการสอนจะประกอบด้วย สื่อการสอน คู่มือครู และคำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นแบบแผนช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอน และช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

1.2 แนวคิดในการผลิตชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 119) ได้กล่าวถึงแนวคิดที่จะมาสู่ระบบผลิตชุดการสอน ดังนี้

แนวคิดที่หนึ่ง ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล นักการศึกษาได้นำหลักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ ความแตกต่างระหว่างบุคคลมีหลายด้าน คือ ความสามารถ สติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ ร่างกาย อารมณ์ สังคม เป็นต้น ในการจัดชุดการเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลนี้ วิธีการที่เหมาะสมที่สุด คือ การจัดการสอนรายบุคคลหรือการสอนตามเอกัตภาพ การศึกษาโดยเสรี การศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งล้วนเป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามสติปัญญา ความสามารถ และความสนใจ โดยมีครูคอยแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม

แนวคิดที่สอง คือ ความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนจากเดิมที่ยึด “ครู” เป็นแหล่งความรู้หลัก มาเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนด้วยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อการสอนแบบต่าง ๆ ซึ่งได้จัดให้ตรงกับเนื้อหาและประสบการณ์ตามหน่วยการสอนของวิชาต่าง ๆ

การเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ ครูจะถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนเพียงหนึ่งในสามของเนื้อหาทั้งหมด อีกสองส่วนผู้เรียนจะศึกษาด้วยตนเอง จากสิ่งที่ผู้สอนเตรียมไว้ในรูปของชุดการสอน

แนวคิดที่สาม คือ การใช้โสตทัศนูปกรณ์ในรูปของการจัดระบบการใช้สื่อการสอนหลายอย่างมาช่วยการสอนให้เหมาะสม และใช้เป็นแหล่งความรู้สำหรับนักเรียนแทนการให้ครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนอยู่ตลอดเวลา แนวทางใหม่จึงเป็นการผลิตสื่อการสอนแบบประสมให้เป็นชุดการสอน

แนวคิดที่สี่ คือ ปฏิริยาสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับสภาพแวดล้อมเดิม นักเรียนเป็นเพียงฝ่ายรับความรู้จากครูเท่านั้น แทบจะไม่มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อน ๆ และต่อครู นักเรียนจึงขาดทักษะการแสดงออกและการทำงานเป็นกลุ่ม จึงได้มีการนำเอากระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งนำมาสู่การผลิตสื่อออกมาในรูปของชุดการสอน

แนวคิดที่ห้า แนวคิดสุดท้าย คือ การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ โดยยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้ โดยจัดสภาพการณ์ออกมาเป็นการสอนแบบโปรแกรม ซึ่งหมายถึงระบบการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียน

1. ได้เข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง
2. ได้ทราบว่าการตัดสินใจหรือการปฏิบัติงานของตนถูกหรือผิดอย่างไร
3. ได้รับการเสริมแรงที่ทำให้นักเรียนภาคภูมิใจที่ได้ทำถูกหรือคิดถูก อันจะทำให้เกิดผลกระทบพฤติกรรมนั้นซ้ำอีกในอนาคต
4. ได้เรียนรู้ไปทีละขั้นตามความสามารถและความสบายใจของนักเรียนเอง

1.3 รูปแบบของชุดการสอน

เบรื่อง กุมุท (2518 : 1) จำแนกประเภทของชุดการสอนตามลักษณะการนำไปใช้ ดังนี้

1. ชุดการสอนสำหรับครู ใช้ประกอบการบรรยายของผู้สอน โดยบูรณาการสื่อประสมสำหรับการประกอบการเรียนการสอน
2. ชุดการสอนสำหรับผู้เรียนในกิจกรรมกลุ่มย่อย เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนกลุ่มย่อย ได้แก่ การจัดศูนย์การเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันในแต่ละกลุ่มย่อย
3. ชุดการสอนสำหรับการเรียนเป็นรายบุคคล เป็นชุดการสอนสำหรับให้ผู้เรียนได้ศึกษาเป็นรายบุคคลในกรณีที่ผู้เรียนบางคนต้องการเรียนรู้พิเศษหรือใช้สำหรับการเรียนซ่อมเสริม

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526 : 197) ได้แบ่งชุดการสอนตามลักษณะการใช้ได้ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย เป็นชุดการสอนที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการสอนให้ครูใช้ประกอบการสอนแบบบรรยาย เพื่อเปลี่ยนบทบาทของครูให้พูดน้อยลงและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น เนื่องจากเป็นชุดการสอนที่ครูเป็นผู้ใช้ บางครั้งจึงเรียกว่า "ชุดการสอนสำหรับครู" ชุดการสอนประกอบคำบรรยายจะมีเนื้อหาเพียงอย่างเดียว โดยจะแบ่งเป็นหัวข้อที่จะบรรยาย และประกอบกิจกรรม ไว้ตามลำดับขั้น สื่อที่ใช้อาจเป็นแผ่นคำสอน สไลด์ประกอบเสียง แผนภูมิ แผนภาพ ภาพยนตร์ โทรทัศน์และกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้อภิปรายตามปัญหาและหัวข้อที่ครูกำหนดให้ เพื่อความเรียบร้อยในการใช้ ชุดการสอนประเภทนี้มักจะบรรจุอยู่ในกล่องที่มีขนาดพอเหมาะกะกับจำนวนชุดการสอน

2. ชุดการสอนสำหรับกิจกรรมกลุ่ม เป็นชุดการสอนแบบกิจกรรมที่ยึดระบบการผลิตสื่อการสอนตามหน่วยและหัวเรื่องที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในห้องเรียนแบบกิจกรรมที่เรียกว่าห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ ชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มจะประกอบด้วยชุดการสอนย่อยที่มีจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์มีสื่อหรือแบบเรียนครบชุดตามจำนวนผู้เรียนในศูนย์กิจกรรมนั้น ๆ สื่อที่ใช้ในศูนย์จัดไว้ในรูปสื่อประสม อาจจะใช้สื่อรายบุคคลหรือสื่อสำหรับกลุ่มที่ผู้เรียนทั้งศูนย์จะใช้ร่วมกันก็ได้ ผู้เรียนที่เรียนจากชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม จะต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มเรียนเท่านั้น หลังจากเคยชินต่อวิธีการใช้แล้ว นักเรียนจะสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ ระหว่างประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ หากมีปัญหานักเรียนสามารถซักถามครูได้เสมอ

3. ชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่จัดระบบขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้

ส่วน ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 118) ได้จำแนกประเภทของชุดการสอนออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้คือ

1. ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย เป็นชุดการสอนที่ช่วยมุ่งขยายเนื้อหาสาระการสอนแบบบรรยายให้ชัดเจนขึ้น ช่วยให้ผู้สอนพูดน้อยลง และใช้สื่อการสอนทำหน้าที่แทน ชุดการสอนแบบบรรยายนี้ นิยมใช้กับการฝึกอบรมและการสอนในระดับอุดมศึกษา ที่ยังถือว่าการสอนแบบบรรยายยังมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน

2. ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมกลุ่ม เช่น การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

3. ชุติการสอนตามเอกัตภาพหรือชุติการสอนรายบุคคล เป็นชุติการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นการเรียนในโรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ เพื่อให้ผู้เรียนก้าวไปข้างหน้าตามความสามารถ ความสนใจ และความพร้อมของผู้เรียน ชุติการสอนรายบุคคลอาจออกมาในรูปของหน่วยการสอนย่อยหรือ "โมดูล"

4. ชุติการสอนทางไกล เป็นชุติการสอนที่ผู้สอนอยู่ต่างถิ่นต่างเวลากัน มุ่งให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วยสื่อประสม สิ่งพิมพ์ รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และการสอนตามศูนย์บริการการศึกษา เช่น ชุติการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

นอกจากนี้แล้ว ยังมีชุติการฝึกอบรม ชุติการสอนของผู้ปกครอง ชุติการสอนทางไปรษณีย์

สรุปได้ว่า ชุติการสอนแบ่งเป็นหลายประเภท แต่โดยทั่วไปแล้วมี 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ชุติการสอนประกอบคำบรรยายหรือชุติการสอนสำหรับครู ชุติการสอนสำหรับกิจกรรมกลุ่มหรือชุติการสอนแบบศูนย์การเรียน และชุติการสอนรายบุคคล ถึงแม้ว่าชุติการสอนจะมีรูปแบบที่ต่างกัน แต่ก็มีโครงสร้างพื้นฐานที่เหมือนกัน ซึ่งเราสามารถที่จะเลือกใช้รูปแบบต่าง ๆ ของชุติการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนได้

1.4 องค์ประกอบของชุติการสอน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526 : 153) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุติการสอนว่ามีส่วนประกอบดังนี้

1. คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับครูและนักเรียนตามลักษณะของชุติการสอน ภายในคู่มือจะชี้แจงวิธีการใช้ชุติการสอนไว้อย่างละเอียด ครูและนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามคำชี้แจงอย่างเคร่งครัด จึงสามารถใช้ชุติการสอนนั้นได้อย่างได้ผล คู่มือครูอาจทำเป็นเล่มหรืออาจทำเป็นแผ่น ควรต้องมีส่วนสำคัญดังนี้

- 1.1 คำชี้แจงสำหรับครู
- 1.2 บทบาทของครู
- 1.3 การจัดชั้นเรียนพร้อมแผนผัง
- 1.4 แผนการสอน
- 1.5 แบบฝึกปฏิบัติ

2. บัตรคำสั่ง(คำแนะนำ) เพื่อให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างที่มีอยู่ในชุติการสอนแบบกลุ่มและแบบการสอนรายบุคคล บัตรคำสั่งจะประกอบด้วย

2.1 คำอธิบายในเรื่องที่ศึกษา

2.2 คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรม

2.3 การสรุปบทเรียนอาจใช้การอภิปรายหรือการตอบคำถาม

บัตรคำสั่งจะต้องมีถ้อยคำกระชับรัดกุมเข้าใจง่าย ชัดเจนครอบคลุมกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ ผู้เรียนต้องอ่านบัตรคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อนแล้วจึงปฏิบัติตามเป็นขั้นไป

3. เนื้อหาหรือประสบการณ์จะถูกบรรจุในรูปของสื่อต่าง ๆ อาจประกอบด้วยบทเรียนสำเร็จรูป สไลด์ เทปบันทึกเสียง ฟิล์มสตริป แผ่นภาพโปร่งใส วัสดุกราฟิค หุ่นจำลอง ของตัวอย่าง รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะต้องศึกษาจากสื่อการสอนต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดการสอน ตามบัตรคำสั่งที่กำหนดให้

4. แบบประเมินผล (ทั้งก่อนและหลังเรียน) อาจอยู่ในรูปของแบบฝึกหัดให้เติมคำในช่องว่าง จับคู่ เลือกคำตอบถูก หรือให้เหตุผลจากการทดลอง หรือทำกิจกรรม

ไฮเวลล์ (เสาวณีย์ ศึกษาบัณฑิต. 2528 : 293 ; อ้างอิงมาจาก Howell. 1973 : 127) ได้กล่าวว่า ชุดการสอนจะต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ประการ คือ

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ชัดเจน
2. รายการเนื้อหาวิชาและสิ่งที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น กิจกรรมหรือวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุพฤติกรรมขั้นสุดท้ายอย่างต่อเนื่องสัมพันธ์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้
3. วิธีการวัดผลความก้าวหน้าของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จะมีแบบทดสอบหรือแบบทบทวนความเข้าใจไว้ให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบผลการเรียนของตน

ลัดดา สุขปรีดี (ม.ป.ป. : 7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดการสอนไว้ดังนี้

1. คู่มือครู ซึ่งประกอบด้วย
 - 1.1 บัตรชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน เวลา และสภาพของห้องเรียนที่จะใช้สอน บัตรรายการบอกชนิดของสื่อและวิธีใช้ตามลำดับ
 - 1.2 บันทึกการสอน ซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของบทเรียนและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของผู้เรียน รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา แสดงวิธีสอน การดำเนินกิจกรรมและการจัดประสบการณ์ ตลอดจนคำแนะนำการใช้สื่อการเรียนการสอน เอกสารอ้างอิงเพื่อการศึกษาค้นคว้า และวิธีการวัดผล

2. สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอนทั้งหมด ซึ่งจัดมาให้เหมาะสม

กับเนื้อหาวิชาและกิจกรรมที่กำหนดในใบบันทึกการสอน สื่อการเรียนการสอนที่บรรจุอยู่ในชุดการสอนนี้ บางชุดอาจมีทั้งที่สร้างขึ้นให้ครูใช้ประกอบการอธิบายกับนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ที่เรียกว่า "สื่อการสอน" หรือ อาจมี "สื่อการเรียน" แจกให้นักเรียนได้ใช้ประกอบการเรียนรายบุคคลก็ได้

3. แบบทดสอบและแบบประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียนหลังจากการสอนเสร็จสิ้นลง
ข้อทดสอบอาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

3.1 ข้อทดสอบที่ครูเป็นผู้ตรวจคำตอบ

3.2 ข้อทดสอบที่ผู้เรียนเป็นผู้ตรวจคำตอบ

สรุปได้ว่าองค์ประกอบหลักของชุดการสอนจะต้องประกอบด้วยส่วนที่สำคัญ 3 ส่วนคือ
1. คู่มือครู 2. กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อที่นำมาใช้ 3. แบบฝึกหัดและแบบประเมินผล

1.5 คุณค่าของชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 121) ได้กล่าวถึงคุณค่าของชุดการสอนพอสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ใช้ชุดการสอนด้วยตนเองจะมีโอกาสศึกษาวัสดุประเภทต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในหัวข้อนั้นกว้างขวางขึ้น
2. นักเรียนเห็นคุณค่าความจำเป็นของวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียน และพยายามที่จะศึกษาพิจารณาผลการเรียนของตน รู้ว่าสิ่งใดบ้างที่จะต้องศึกษาเพิ่มเติม
3. สื่อสิ่งต่าง ๆ และอุปกรณ์ที่แปลก ๆ จะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อ
4. ชุดการสอนจะมีคำแนะนำให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนแหล่งวัสดุอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จะต้องศึกษาเพิ่มเติม เช่น ห้องสมุด เป็นต้น
5. กิจกรรมใดที่ผู้เรียนทำได้สำเร็จบรรลุถึงวัตถุประสงค์แล้ว ย่อมก่อให้เกิดความพอใจแก่ผู้เรียนอันเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนอยากศึกษา หรือกระทำกิจกรรมอื่นต่อไป

สุนันท์ ปัทมาคม (2529 : 4) กล่าวถึงการนำชุดการสอนมาใช้จะก่อให้เกิดผลดีในการเรียน กล่าวคือ

1. กระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ เพราะชุดการสอนผลิตขึ้นจากกลุ่มบุคคลที่มีความรู้ความชำนาญหลายด้าน และมีการทดลองใช้แล้วจนแน่ใจว่า ได้ผลดีจึงนำออกมาใช้
2. ชุดการสอนจะลดภาระของครูผู้สอน เมื่อมีชุดการสอนสำเร็จรูปแล้ว ผู้สอนจะดำเนินการสอนตามคำแนะนำที่บอกไว้ในชุดการสอนตามลำดับขั้น แต่ละขั้นจะมีอุปกรณ์ กิจกรรม ตลอดจนข้อแนะนำไว้ให้พร้อม ผู้สอนไม่จำเป็นต้องทำใหม่อีก หรือทำเพิ่ม จะใช้ได้ทันที
3. ได้ความรู้ในแนวเดียวกัน การสอนเดิมเมื่อผู้สอนหลายคนในวิชาเดียวกัน ก็อาจจะ

เกิดความแตกต่างกันในด้านของประสิทธิภาพของการสอน การมีชุดการสอนจะแก้ปัญหาในเรื่องนี้ได้ทั้งหมดแม้ผู้เรียนจะมีจำนวนมากเท่าใด ก็จะช่วยแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี

4. มีวัตถุประสงค์บอกไว้ชัดเจนแน่นอน
5. มีกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนข้อแนะนำในการทำกิจกรรม พร้อมทั้งอุปกรณ์ครบถ้วน
6. มีข้อสอบประเมินผลเพื่อวัดผลการเรียนไว้ครบถ้วน
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถ และความต้องการของตน อัตราการเรียนของแต่ละคนจะมีมากน้อยแตกต่างกันไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล ชุดการสอนนี้จะช่วยให้ทุกคนได้ประสบผลสำเร็จทางการเรียนได้ทั้งสิ้น ตามอัตราการเรียนของผู้นั้น
8. ชุดการสอนช่วยสร้างเสริมการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง

จากประโยชน์และคุณค่าของชุดการสอนที่กล่าวมาแล้วนั้น พอสรุปได้ว่า ชุดการสอนช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะเป็นการช่วยลดภาระของครูผู้สอน ทำให้การเรียนการสอนมีมาตรฐานเดียวกัน ส่งเสริมการเรียนการสอนที่เป็นระบบ และยังสามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนครู ในด้านของผู้เรียนนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากยิ่งขึ้น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล

1.6 ขั้นตอนในการผลิตชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 117-119) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนในการจัดทำชุดการสอนไว้ดังนี้ การผลิตชุดการสอน แบ่งเป็นขั้นตอนสำคัญ 10 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดหมวดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์
2. กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน
3. กำหนดหัวเรื่อง หรือหน่วยการสอนย่อยให้สอดคล้องสัมพันธ์กับเวลาที่ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ ภายในหนึ่งครั้ง ๆ ละ 1-2 ชั่วโมง
4. กำหนดมโนทัศน์และหลักการให้สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปรวมแนวคิดสาระและหลักเกณฑ์สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางกำหนดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยคิดเป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อน แล้วจึงเขียนเป็นเชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนว

ทางการเลือกและการผลิตสื่อการสอน "กิจกรรมการเรียนรู้" หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เล่นเกม ฯลฯ

7. กำหนดแบบประเมินผล ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์เพื่อให้ผู้สอนทราบว่า หลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูใช้ ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ

9. การทดลองใช้ชุดการสอนเพื่อหาประสิทธิภาพ มีขั้นตอนดังนี้

9.1 แบบเดี่ยว (1:1) นำชุดการสอนไปทดลองใช้กับเด็ก 1-2 คน โดยการทดลองกับเด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อน การทดลองแต่ละครั้งต้องปรับปรุงสื่อการสอนให้ดีขึ้น

9.2 แบบกลุ่ม (1:10) นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับเด็ก 6-10 คน ที่มีความสามารถคล้ายกัน แล้วทำการปรับปรุงให้ดีขึ้น

9.3 ภาคสนาม (1:100) นำชุดการสอนไปทดลองใช้ในชั้นเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 30-100 คน หากการทดลองภาคสนามได้ค่าต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ จะต้องปรับปรุงชุดการสอนและทำการทดสอบหาประสิทธิภาพซ้ำอีก

10. การใช้ชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภท และระดับการศึกษาโดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

10.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน (ใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที)

10.2 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

10.3 ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ (ขั้นสอน) ผู้สอนบรรยายโดยมีสื่อประกอบหรือให้มีการแบ่งกลุ่มประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ หากมีกิจกรรมต่อเนื่อง เช่น การบ้าน ฯลฯ ก็ให้กำหนดไว้หลังข้อนี้

10.4 ขั้นสรุปการสอน เพื่อสรุปมโนทัศน์ และหลักการที่สำคัญของหน่วยที่สอน

10.5 ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อดูพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปแล้วว่าผู้เรียนมีพัฒนาการขึ้นมากเพียงไร

1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

งานวิจัยภายในประเทศ

รุจา เถาวงศ์ (2524) ได้สร้างและพัฒนาชุดการสอนเรื่อง การสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน วิชาภาษาอังกฤษเรื่องคำที่เป็นคำถาม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลัดดา แต้มพิมาย (2533) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนกับการสอนปกติ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมอดินแดง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิตรา คันธวงศ์ (2534) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนต่ำ พบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.65/80.15 ซึ่งเป็นชุดการสอนที่สามารถช่วยทำให้ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ เกิดการเรียนรู้ได้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

วนิดา อัคราช (2536) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนด้วยชุดการสอนกับการสอนปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้ชุดการสอน สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ที่สอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจมากต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอน x

โสมาวดี โอภาโส (2542) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของนักเรียนโรงเรียนสุวิทย์วิทยา จังหวัดสระบุรี จำนวน 170 คน ผลการศึกษพบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 92/90 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนปกติตามแผนการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทัศนีย์ เสรีทุกกะณะ (2538) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ที่สอนโดยใช้ชุดการสอนที่ใช้กระบวนการ 9 ประการ และการสอนปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอินทร์พรหมอนุสรณ์ โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 25 คน ผลการทดลองพบว่าผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ใน
ขั้นพื้นฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ไพฑูรย์ ปลอดภัย (2537) ได้สร้างและพัฒนาชุดการสอนเรื่องไฟฟ้า กลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิต นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม
30 คน ผลการทดลองพบว่าประสิทธิภาพของชุดการสอนสูงกว่าเกณฑ์ 90/90 เท่ากับ
93.83/91.77 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่า
กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมานมิตร แสงโสม (2538) ได้สร้างและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนการสอน ทักษะการ
เขียนภาพระบายสีในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ โดยแบ่งเป็นกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 92.09/91.06 ตามเกณฑ์
มาตรฐาน 90/90 คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลัง
การฝึกของกลุ่มทดลอง มีความสัมพันธ์กันในระดับ .96 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม
ทดลองสูงกว่ากลุ่มที่เรียนปกติ

รัตนา ฉายะเจริญ (2538) ได้สร้างชุดการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หน่วย
การทำมาหากินที่เน้นกระบวนการ 9 ประการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลกาญจนบุรี
จำนวน 40 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบระหว่างคะแนน
ก่อนเรียนและหลังเรียนในด้านความสามารถในการแก้ปัญหาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 และชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

บัญชา นิยมแก้ว (2539) ได้พัฒนาชุดการสอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสอนกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของ
โรงเรียนช่องนนทรี สำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร จำนวน 7 คน โดยวิธีการสุ่มแบบ
เจาะจง และเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการ
วิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่ม
ทดลองที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการสอนปกติ และ ผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนของนักเรียนหลังเรียนจากชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียน

เสริมศรี สงเนียม (2539) ได้พัฒนาชุดการสอน เรื่องการแกะสลัก ในระดับชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดสุทธิสะอาด จำนวน
30 คน โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

มาตรฐาน 90/90 ส่วนการเปรียบเทียบผลการทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่ามีความแตกต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนจากชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียน

ฐิติทร ทองสุข (2541) ได้พัฒนาชุดการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องศิลปวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนอนุบาลปราจีนบุรี จำนวน 83 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม ผลปรากฏว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนจากชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยในต่างประเทศ

มีคส์ (Meeks. 1972) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการสอนแบบใช้ชุดการสอนกับวิธีการสอนธรรมดา โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จากการใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบธรรมดา ผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยใช้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนแบบธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ชุดการสอน พบว่าทุกคนมีเจตคติทางบวกต่อชุดการสอนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แมคโดแนลด์ (McDonald. 1973) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการและการประเมินผลของชุดการสอนแบบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้สื่อประสมในวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบสื่อประสม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อลสัน (Olson. 1975) ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้ชุดการสอนในการศึกษาแผนใหม่ที่ใช้เป็นโครงการเริ่มทดลอง สำหรับโรงเรียนในเขตคานาว่า รัฐเวอร์จิเนียตะวันตก สหรัฐอเมริกา พบว่า การสอนที่ใช้ชุดการสอนให้ผลดีกว่าการสอนที่ไม่ใช้ชุดการสอน

ฮิรามัตสึ (Hiramatsu. 1982) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการนำสื่อสำเร็จรูปแบบประสมไปใช้กับนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนฟูตฮิลล์ในประเทศญี่ปุ่น ในการฝึกการประชุมกลุ่มโดยใช้สื่อประสม ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นที่น่าสนใจ และการใช้สื่อประสมสำเร็จรูป ทำให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อโปรแกรมการเรียน

เอแกรน (Agran. 1984) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลของการใช้โปรแกรมชุดการสอนในการควบคุมตนเองด้านการจัดหา และความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมของการเริ่มต้นการทำงาน จุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบผลของการฝึกหัดควบคุมตนเองในด้านความคล่องตัวของการจัดหา และด้านอื่น ๆ ทั่วไป อันเป็นผลจากการใช้ชุดการสอนที่ฝึกหัดด้วยตนเอง เพื่อเริ่มต้นการทำงานที่ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการใช้ถ้อยคำ ด้านการวางตัว ด้านการแสดงออก ด้านการแก้ไขตนเอง และด้านการเข้าร่วมกลุ่มในสังคมที่มีผลต่อการเริ่มต้นเข้าทำงาน ผลการวิจัยพบว่า หลังจากการใช้ชุดการสอนฝึกหัดควบคุมตนเองแล้ว ทำให้มีการควบคุมตนเองดีกว่าเดิมทั้ง 5 ด้าน

วีวาส (Vivas. 1985) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบพัฒนาและประเมินค่าของการรับรู้ทางความคิดของนักเรียนเกรด 1 ในประเทศเวเนซุเอล่า โดยใช้ชุดการสอน จากการศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความพร้อมในการเรียน ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านชาวปัญญา และด้านการปรับตัวทางสังคม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 1 จากโรงเรียนเรนีส-กัวเทียร์ เขตรัฐมิลันดา ประเทศเวเนซุเอล่า ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีความสามารถเพิ่มขึ้นในด้านความคิด ด้านความพร้อมในการเรียน ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านชาวปัญญา และด้านการปรับตัวทางสังคม หลังจากได้รับการสอนโดยชุดการสอนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

วิลสัน (Wilson. 1989) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลของการใช้ชุดการสอนของครู เพื่อแก้ปัญหาในการเรียนของเด็กเรียนช้าด้านคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนยอมรับว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนตามปกติ และยังสามารถแก้ปัญหาการสอนที่อยู่ในหลักสูตรคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่เรียนช้า

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวข้องกับชุดการสอนทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า การสอนด้วยชุดการสอนจะช่วยนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปสอนได้เช่นเดียวกับการสอนปกติ และในบางกรณีการใช้ชุดการสอนยังให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2. หลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 (กรมวิชาการ 2540)

2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต้น มีดังนี้

1. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับวัฒนธรรม
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต้นอย่างเพียงพอ เพื่อการศึกษาต่อหรือนำไปใช้ประกอบอาชีพตามความจำเป็น
3. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง
4. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ
5. เพื่อให้มีนิสัยใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมด้วยการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษและใช้สื่อภาษาอังกฤษอื่น ๆ
6. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์ และคุณค่าของภาษาอังกฤษ

2.2 โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและอัตราเวลาเรียน

โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ได้มีการกำหนดให้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นภาษาอังกฤษระดับต้น (Beginner Level) จำแนกได้เป็น 3 ระดับดังนี้

1. ภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level) กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 และในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตลอดปีการศึกษา
2. ภาษาอังกฤษระดับอ่านออกเขียนได้ (Literacy Level) กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตลอดปีการศึกษา
3. ภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น (Beginner Fundamental Level) ประกอบ ด้วยภาษาอังกฤษหลัก 1-4 กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตลอดปีการศึกษา การกำหนดอัตราเวลาเรียนภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ควรกำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 6 คาบเรียน (120 นาที) ต่อสัปดาห์ และควรกำหนดให้

เรียนทีละน้อยแต่กระจายไปตลอดสัปดาห์ สำหรับระดับประถมศึกษาปีที่ 5-6 ควรกำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 15 คาบ (300 นาที) ต่อสัปดาห์ และควรกำหนดให้เรียนทุกวัน

**โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ฉบับปรับปรุงใหม่
พุทธศักราช 2539 และอัตราเวลาเรียน**

ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม		ภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้		ภาษาอังกฤษหลัก	
ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
6 คาบ/สัปดาห์ เริ่มเรียนภาค เรียนที่ 2 120คาบ/ปี	6 คาบ/สัปดาห์ 240คาบ/ปี	6 คาบ/สัปดาห์ 240คาบ/ปี	6 คาบ/สัปดาห์ 240คาบ/ปี	15คาบ/สัปดาห์ 600คาบ/ปี	15คาบ/สัปดาห์ 600คาบ/ปี

หมายเหตุ 1 คาบ = 20 นาที

2.3 แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรนี้ มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารควบคู่กันไป 2 ด้านได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยมีแนวหลักดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
2. จัดการเรียนการสอนภาษาด้วยกิจกรรมที่มีความหมายและหลากหลาย ผักการสื่อสาร ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์จริง
3. จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารด้วยการฟังและการพูดในระดับเตรียมความพร้อมเพิ่มเติมการฝึกฝนการสื่อสารด้วยการอ่าน การเขียน การสะกดคำในระดับอ่านออกเขียนได้ และฝึกฝนการส่งสารและรับสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น

2.4 กระบวนการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

กระบวนการวัดและประเมินผลเน้นการวัดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งในด้านการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และการใช้เพื่อสื่อความได้ถูกต้องตามหลักภาษา ผลของการวัดและประเมิน จะนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ระดับเตรียมความพร้อม วัดและประเมินผลโดยเน้นการประเมินพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนจากการร่วมกิจกรรมและความสามารถในการสื่อสารด้วยการฟังและพูด ระดับอ่านออกเขียนได้ วัดและประเมินจากความสามารถในการใช้ภาษาในด้านความเข้าใจ การฟัง พูด อ่าน เขียน และการสะกดคำ ส่วนระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น วัดความรู้ทางภาษาและความสามารถในการใช้ภาษา โดยประเมินผลภายหลังเรียน ประเมินทั้งภาคปฏิบัติ ภาคความรู้ และเจตคติ โดยเครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลาย มีการวัดระดับมาตรฐานขั้นพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน โดยใช้การทดสอบมาตรฐานความรู้ความสามารถ (Proficiency Test) สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษา

2.5 สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้การเรียนการสอนน่าสนใจ และช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ดังนั้นการเลือกใช้สื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ครูจึงควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2539 : 11)

1. สถานการณ์การเรียนการสอน
2. สภาพห้องเรียน
3. ระดับพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน

ประนอม สุรัสวดี (2531 : 16) ได้เสนอแนะสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. ห้องปฏิบัติการภาษา (Sound Lab) การเรียนภาษา คือ การเรียนระบบเสียงซึ่งใช้สื่อความหมาย ดังนั้นการเริ่มเรียนจึงเริ่มต้นด้วยเสียง สื่อหรืออุปกรณ์ที่จะช่วยในการสอนทักษะฟัง พูด ได้อย่างดี คือ ห้องปฏิบัติการภาษา การฝึกให้นักเรียนได้ฟังเสียงและสำเนียงที่ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ของครูผู้สอนโดยตรง หรือฟังเทปซึ่งพูดโดยเจ้าของภาษา นักเรียนจะได้ฟังการออกเสียง (stress และ intonation) ที่ถูกต้อง และฝึกพูดตามให้เหมือนหรือใกล้เคียงที่สุด ในเวลาเดียวกันครูก็สามารถฟังเสียงของนักเรียนแต่ละคนได้อย่างชัดเจน และสามารถแก้ไขได้ทันท่วงทีถ้านักเรียนออกเสียงผิด

2. เครื่องเล่นเทป เทป ปัจจุบันราคาไม่แพงมากนักเมื่อเทียบกับประโยชน์ใช้สำหรับสอนบทสนทนา สอนเพลง หรือสอนการฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening Comprehension) หรือใช้

อัดเสียงของนักเรียนเวลาพูดหรืออ่าน แล้วนำมาเปิดให้นักเรียนฟัง เพื่อแก้ไขในข้อที่ยังบกพร่องอยู่

3. โทรทัศน์ เทปวิดีโอ ปัจจุบันมีบทเรียนภาษาอังกฤษในรูปเทปวิดีโอมากมาย ตั้งแต่เริ่มเรียน ABC ครูสามารถเลือกซื้อตามเนื้อหาที่ต้องการได้ เทปวิดีโอ นิทาน การ์ตูน เพลง ก็นำมาใช้เสริมบทเรียนได้เป็นอย่างดี

4. ของจริง ได้แก่ ตัวครู นักเรียน สิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่ในห้องเรียน ของจริงช่วยให้นักเรียนได้ประสบการณ์ตรงซึ่งเป็นการดีที่สุด ทำให้นักเรียนเข้าใจได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน รวดเร็ว และจำได้แม่นยำ

5. ของจำลอง ใช้แทนของจริง บางครั้งการนำของจริงมาใช้ประกอบการสอนไม่สะดวก ยากต่อการหา ครูก็สามารถใช้ของจำลองได้ เช่น ผลไม้พลาสติก ตัวสัตว์ต่าง ๆ ของเล่นเด็กเหล่านี้เป็นสื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ดีไม่แพ้ของจริง ของจำลองใช้สำหรับสอนคำศัพท์และบทสนทนาได้ดี

6. รูปภาพ เป็นสื่อการสอนที่หาได้ง่าย ประหยัดค่าใช้จ่าย สะดวกในการนำมาใช้ หาได้จากเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ จากนิตยสาร ปฏิทิน โปสเตอร์ เป็นต้น ครูควรสะสมและรวบรวมภาพต่าง ๆ จากนิตยสาร ปฏิทิน โปสเตอร์ เป็นต้น ครูควรสะสมและรวบรวมภาพต่าง ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมตรงกับเนื้อหาของบทเรียน โดยนำมาเก็บเป็นหมวดหมู่ เมื่อถึงเวลาต้องการใช้ก็สามารถนำมาใช้ได้ทันที การเลือกรูปภาพมาใช้ในการเรียนการสอนต้องดูความเหมาะสม ความสนใจและวัยของผู้เรียนด้วย เด็กเล็กชอบภาพวาดมากกว่าภาพจริง ดังนั้นการเลือกใช้ภาพเป็นสื่อสำหรับเด็กเล็ก ๆ ภาพวาดน่าจะดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ดีกว่าภาพของจริงหรือภาพถ่าย ภาพวาดควรมีลักษณะที่ไม่ซับซ้อน สีสดใส ขนาดใหญ่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ครูที่วาดภาพไม่เก่งอาจวาดภาพอย่างง่าย ๆ เช่น แบบ stick figure หรือ copy จากภาพการ์ตูน รูปภาพใช้สอนแบบสร้าง เช่น ให้ฝึกตอบคำถามจากรูปภาพ ฝึกแต่งประโยคจากภาพ หรือตั้งคำถามจากภาพ เป็นต้น

7. กระดานและชอล์ก เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ครูคุ้นเคยมากที่สุด ใช้ได้ตลอด ประหยัดและมีประโยชน์อย่างยิ่ง เนื้อหาบางเรื่อง อุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่สามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีกว่ากระดานและชอล์ก กระดานใช้เขียนเฉพาะหัวข้อหรือสิ่งสำคัญ ๆ ที่ต้องการเน้น อันได้แก่ ประโยคตัวอย่าง ไม่ควรใช้เป็นที่พักเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ให้นักเรียนลอกลงสมุด กระดานสามารถรวมจุดสนใจได้ดี ถ้าครูผู้สอนระมัดระวังในการใช้ นอกจากนี้ครูยังสามารถใช้กระดานเป็นสื่อในการเล่นเกมนต่าง ๆ ได้อีกด้วย

8. บัตรคำ เป็นอุปกรณ์อีกอย่างหนึ่งที่จำเป็นและใช้อยู่เป็นประจำเกือบทุกชั่วโมง เพราะมีประโยชน์อย่างมาก ควรมีขนาดเท่ากันและเขียนด้วยลายมือที่อ่านง่าย โทพอสมควร ตัวหนังสือ

สวยงาม และสีที่ใช้ควรเป็นสีเข้ม เช่น ดำ น้ำเงิน แดง สามารถมองเห็นได้ในระยะไกล บัตรคำใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน สอนคำศัพท์ สะกดคำแบบสร้าง (เรียงบัตรเข้าเป็นรูปประโยค) และใช้เล่นเกมสรุปบทเรียน เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอนที่ดีมีหลายประเภท แต่ละประเภทมีคุณสมบัติเฉพาะที่สามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนได้ อย่างน่าสนใจ สื่อเหล่านี้จะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว นอกเหนือจากหนังสือเรียน แบบฝึกหัด คู่มือครู และแถบบันทึกเสียง ประกอบบทเรียนแล้ว สื่อภาษาอังกฤษที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) เช่น หนังสือพิมพ์ แบบฟอร์มต่าง ๆ จดหมาย แผ่นภาพ ป้ายโฆษณา และอื่น ๆ นอกจากนี้สื่อของจริงที่พบเห็นรอบ ๆ ตัว ทั้งในและนอกห้องเรียนก็สามารถนำมาใช้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้หากโรงเรียนมีความพร้อมก็อาจพิจารณาใช้สื่อที่เป็นเทคโนโลยีทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา วิดีทัศน์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Access Learning Center) สื่อทางไกลและอื่น ๆ เป็นเครื่องช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น อุปกรณ์ และสื่อดังกล่าว ผู้สอนสามารถเลือกใช้หรือสร้างขึ้นมาให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนการสอน สภาพห้องเรียน ระดับและพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน โดยจะต้องแสวงหาความรู้เกี่ยวกับสื่อและพิจารณาเลือกใช้สื่อจนสามารถนำสื่อแต่ละชนิดมาประกอบการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จะเน้นการใช้ภาษาเป็นสื่อในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยยึดแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ อันจะก่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างแท้จริง

2.6 รายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ชั้น ป.1-ป.2

ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม

จุดประสงค์และผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	แนวการจัดการเรียนการสอน
การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม(ป.1-ป.2)มีจุดประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อให้ใช้ภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับบริบทการสื่อสาร 2. เพื่อให้สามารถฟังและปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ 3. เพื่อให้สามารถพูดสื่อความหมายในสถานการณ์ง่าย ๆ ได้ตามระดับภาษาที่เรียน 4. เพื่อให้สามารถออกเสียงตัวอักษร คำ และข้อความสั้น ๆ สื่อความหมายได้ถูกต้อง 5. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	โครงสร้างทางไวยากรณ์ เป็นประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ เกี่ยวกับการทักทาย กล่าวลา แนะนำตนเอง แนะนำผู้อื่น พูดขอบคุณ ขอโทษ พูดแทรกอย่างสุภาพ พูดขออนุญาต ประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม และประโยคคำตอบสั้น ๆ คลังคำ เป็นคำไวยากรณ์ที่ปรากฏในโครงสร้างทางไวยากรณ์ ในระดับนี้ เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวและสภาพแวดล้อมของผู้เรียนเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน ซึ่งเป็นคำนาม คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำอุทานต่างๆ จำนวนคำศัพท์ประมาณ 120-150 คำฯลฯ	เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ จึงควรจัดการเรียนการสอนดังนี้ 1. เน้นการสื่อสารด้วยการฟัง พูด 2. ยึดตัวผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนมีบทบาทแสดงออก ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ เป็นไปตามแผนที่วางไว้ 3. เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ความสุข สนุกสนาน เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ 4. ใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการเรียนการสอน เช่น เพลง เกม บทบาทสมมุติ สถานการณ์จริง การเล่านิทาน ภาษาท่าทาง ปริศนาคำทาย 5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกโดยการกระตุ้นและการเสริมแรงให้กำลังใจ และไม่ตำหนิผู้เรียน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์

คำศัพท์ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายว่า หมายถึง กลุ่มเสียง เสียง เสียงพูด หรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิด เป็นคำหรือคำยากที่ต้องแปล (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 853)

คำศัพท์ที่ใช้ในภาษาอังกฤษโดยทั่วไปนั้น สำราญ คุรุครรชิต (2519 : 15) กล่าวว่า หมายถึง คำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ ไม่ใช่ศัพท์พวก Functional Words หรือ Structural Words เพราะคำศัพท์พวกนี้เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายเปลี่ยนแปลงได้ตามคำศัพท์ที่แวดล้อมในประโยค

ศิริร แสงธนู (วรรณภาพ ศิลาขาว. 2538 : 10 ; อ้างอิงจาก ศิริร แสงธนู. 2521 : 37-38) ได้แบ่งประเภทคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. คำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) คือ คำศัพท์ประเภทที่เราอาจบอกความหมายได้ โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับโครงสร้าง ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรม เช่น dog, box, pen ฯลฯ

2. คำศัพท์ที่ไม่มีความหมายในตัวเองแน่นอน (Function Words) หรือเรียกว่าคำการะยะมีดังนี้ article, preposition, pronoun, etc. คำประเภทนี้มีใช้มากกว่าคำประเภทอื่น ๆ สอนแปลความหมายไม่ได้ผล ต้องให้สังเกตการใช้และฝึกใช้โครงสร้างต่าง ๆ จึงจะเกิดประโยชน์

และศิริร แสงธนู (วรรณภาพ ศิลาขาว. 2538 : 11 ; อ้างอิงจาก ศิริร แสงธนู. 2528 : 298-300) ยังได้แบ่งคำในภาษาอังกฤษออกเป็น 4 ชนิด คือ

1. คำโดด (Simple Word) หมายถึง คำที่ประกอบด้วยคำอิสระ (Free Morpheme) หนึ่งหน่วยคำจะต้องมีเสียงเน้นหนักในคำ เช่น house, copper, aspirin.

2. คำซ้อน (Complex Word) หมายถึง คำที่ประกอบด้วยหน่วยคำไม่อิสระตั้งแต่สองหน่วยคำขึ้นไปมาประกอบกันขึ้นเป็นคำใหม่ เช่น lover, hopelessness

3. คำประสม (Compound Word) หมายถึง คำที่ประกอบด้วยหน่วยคำอิสระตั้งแต่สองหน่วยคำขึ้นไปมาประกอบกันขึ้นเป็นคำใหม่ เช่น bedroom, bluebell

4. คำประสมซับซ้อน (Compound-Complex Word) คือ การนำเอาคำประสมมาประกอบกับหน่วยคำไม่อิสระ เช่น daydreamer forthrightness

นอกจากนี้ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 149) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Active Vocabulary คือ คำศัพท์ที่นักเรียนควรจะใช้เป็นและใช้ได้ถูกต้อง คำศัพท์เหล่านี้ใช้มากในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เช่น คำว่า important, necessary, consist เป็นต้น สำหรับการเรียนคำศัพท์ประเภทนี้ครูจะต้องฝึกบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ จนนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง
2. Passive Vocabulary คือ คำศัพท์ที่ควรจะสอนให้รู้แต่ความหมายและการออกเสียงเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องฝึกเพราะนักเรียนยังไม่จำเป็นต้องใช้คำศัพท์ประเภทนี้ ได้แก่ คำว่า elaborate, fascination, contrastive เป็นต้น และคำศัพท์เหล่านี้เมื่อผู้เรียนอยู่ในระดับสูงขึ้นไปอาจจะกลายเป็นคำศัพท์ประเภท Active Vocabulary ก็ได้

จากนิยามความหมายของคำศัพท์ และประเภทของคำศัพท์ สรุปได้ว่า คำศัพท์คือกลุ่มเสียงที่มีความหมาย แบ่งออกเป็นหลายประเภท ขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันไป เช่น แบ่งตามรูปคำหรือการนำไปใช้ เป็นต้น

3.2 หลักการเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอน

แม็คกี (วรรณพร ศิลาขาว. 2538 : 13-14 ; อ้างอิงจาก Mackey. 1976 : 176-190) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเลือกคำศัพท์มาสอนนักเรียน ดังนี้

1. คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย (Frequency) หมายถึง คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อยในหนังสือ เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนต้องรู้จักจึงจำเป็นต้องนำมาสอนเพื่อให้นักเรียนรู้และใช้ได้ถูกต้อง
2. อัตราความถี่ของคำศัพท์จากหนังสือต่าง ๆ สูง (Rang) หมายถึง จำนวนหนังสือที่นำมาใช้ในการนับความถี่ ยิ่งใช้หนังสือจำนวนมากเท่าไร บัญชีความถี่ยิ่งมีคุณค่ามากเท่านั้น เพราะคำที่จะหาได้จากหลายแหล่งย่อมมีความสำคัญมากกว่าคำที่จะพบเฉพาะในหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งอย่างเดียว แม้ว่าความถี่ของคำศัพท์ที่พบในหนังสือเล่มนั้น ๆ จะมีมากก็ตาม
3. สถานการณ์หรือสภาวะในขณะนั้น (Availability) คำศัพท์ที่เลือกมาใช้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถี่เพียงอย่างเดียว ต้องพิจารณาถึงสถานการณ์ด้วย เช่น คำว่า blackboard ถ้าเกี่ยวกับห้องเรียนครูต้องใช้คำนี้ แม้จะเป็นคำที่ไม่ปรากฏบ่อยที่อื่น
4. คำที่ครอบคลุมความได้หลายอย่าง (Coverage) หมายถึง คำที่สามารถครอบคลุมความได้หลายอย่าง หรือสามารถใช้คำอื่นแทนได้ เช่น seat อาจใช้แทน chair, bench, stool เป็นต้น

5. คำที่เรียนรู้ได้ง่าย (Learnability) หมายถึง คำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย เช่น คำที่คล้ายกับภาษาเดิมมีความหมายชัดเจน สั้น จำง่าย

ซึ่งหลักการดังกล่าวสอดคล้องกับลาโด (Lado. 1986 : 119 –120) โดยส่วนใหญ่เว้นแต่บางข้อซึ่งลาโดได้เสนอไว้เพิ่มเติม ดังนี้

1. ควรเป็นคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน
2. ควรมีปริมาณของตัวอักษรในคำศัพท์เหมาะสมกับระดับอายุ และสติปัญญาของผู้เรียน เช่น ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ก็ควรนำคำศัพท์สั้น ๆ มาสอน
3. ไม่ควรมีคำศัพท์มากเกินไปหรือน้อยเกินไปในบทเรียนหนึ่ง ๆ แต่ควรเหมาะสมกับวุฒิภาวะทางสติปัญญาของผู้เรียน
4. ควรเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น นำไปพูดสนทนาหรือพบเห็นคำศัพท์นั้นตามป้ายโฆษณา เป็นต้น

นอกจากนี้ วิลเลียม (William. 1965 : 176-187) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา ได้กล่าวถึงการเลือกคำศัพท์ว่า เนื่องจากภาษาต่างประเทศที่เรียนกันอยู่นี้เป็น การเรียนจากตำรา (Textbook) ซึ่งไม่ใช่สถานการณ์จริงเหมือนกับภาษาแม่ จึงต้องมีการเลือกคำศัพท์จากหนังสือต่าง ๆ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้คือ

1. เลือกจากตัวอย่างที่ผู้เรียนอ่านหรือได้ยิน โดยนับคำที่ปรากฏบ่อยที่สุดหรือมีความถี่ในการใช้มากแล้วคัดเลือกคำนั้นมาสอน เพราะจะทำให้ผู้เรียนจำได้มากกว่าคำที่ปรากฏน้อย
2. จำนวนตัวอย่างที่ปรากฏของคำ ควรจะมาจากหนังสือหรือตำราหลาย ๆ เล่ม หลายสถานการณ์ จะทำให้ปัญหาคำความถี่นั้นมีค่ามากยิ่งขึ้น
3. คำศัพท์ที่มีความถี่ต่ำแต่จำเป็นสำหรับสถานการณ์หนึ่ง ควรจะนำมาสอนถึงแม้จะไม่เป็นคำที่ปรากฏบ่อย เช่น คำว่า Blackboard เป็นต้น
4. คำศัพท์คำหนึ่งอาจครอบคลุมไปได้หลายความหมายหรือหลาย ๆ คำ คำที่สามารถครอบคลุมความหมายของคำได้มากกว่าจะได้รับการพิจารณาเลือกก่อน
5. การเลือกคำศัพท์ต้องคำนึงถึงคำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย ซึ่งมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องคือ

5.1 คำศัพท์บางคำที่ได้รับการเลือกเพราะมีความเหมือนกับภาษาเดิมของผู้เรียน ทำให้จำได้ง่ายขึ้น

5.2 คำศัพท์บางคำสามารถเข้าใจความหมายได้ง่ายจึงควรเลือกคำที่มีความหมายที่ชัดเจน

5.3 การเลือกคำศัพท์ต้องคำนึงถึงความสั้นและสามารถจำได้ง่ายหรือออกเสียงได้ง่าย

5.4 คำศัพท์ที่มีรูปแบบ (Pattern) ที่สม่ำเสมอจะได้รับการเลือกมากกว่าคำที่มีรูปแบบที่ไม่แน่นอน

5.5 คำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนผ่านมาแล้ว เมื่อมาผสมเป็นคำใหม่ทำให้ง่ายต่อการเข้าใจและการจำ เช่นคำว่า Hand กับคำว่า Bag ผสมเป็นคำใหม่ Handbag ทำให้ไม่ยากลำบากในการเรียน

กล่าวโดยสรุป การเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอนผู้เรียนนั้น ควรเป็นคำศัพท์ที่อยู่ใกล้ตัวและเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย นอกจากนี้คำศัพท์ที่จะนำมาสอนนั้นต้องเหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของผู้เรียน อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3.3 วิธีการสอนคำศัพท์

อิสรา สารงาม. (2529 : 78-79) ได้เสนอวิธีการสอนศัพท์ไว้ดังนี้

1. ใช้ของจริง (Real Objects) วิธีนี้เหมาะสำหรับใช้สอนคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม และของจริงที่ใช้สอนนั้นไม่ลำบากกับครูที่จะหยิบยกมาสอน เช่น ของจริงที่ปรากฏในห้องเรียน เป็นต้น
2. ใช้หุ่นจำลอง (Models) ใช้ในกรณีที่ของจริงไม่สะดวกที่จะทำการหยิบยกมาใช้ หรือเป็นสิ่งที่ไม่มีปรากฏในห้องเรียนหรือเป็นสิ่งที่สิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ หรือของสิ่งนั้นหาไม่ได้ตามฤดูกาล เช่น ผลไม้หรืออาหารต่าง ๆ สิ่งของขนาดใหญ่ เป็นต้น
3. ใช้รูปภาพ (Pictures) ใช้แทนของจริงหรือของจำลอง ภาพนับเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในการเรียนการสอนมากที่สุด ทั้งศัพท์ที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม ซึ่งภาพที่นำมาสอนจำเป็นต้องมีขนาดพอเหมาะที่นักเรียนทั้งชั้นสามารถมองเห็นได้ สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงกับคำศัพท์ที่ทำการสอน
4. ใช้การทำท่าทาง (Actions) ในกรณีที่คำศัพท์ที่จะสอนนั้นสามารถแสดงกิริยาท่าทางให้นักเรียนเห็นได้เด่นชัด ครูควรแสดงท่าทางประกอบการสอนด้วย จะทำให้ความเข้าใจของผู้เรียนสมบูรณ์มากขึ้น
5. ใช้คำนิยาม (Definition) ในกรณีที่คำศัพท์นั้นสามารถใช้ประโยคง่าย ๆ นิยามความหมายได้ชัดเจน
6. ใช้บริบท (Context) ในกรณีที่คำศัพท์นั้นไม่สามารถนิยามความหมายโดยใช้ประโยคเพียงประโยคเดียวได้ แต่ต้องอาศัยประโยคข้างเคียงหลาย ๆ ประโยคช่วยในการบอกความหมาย
7. ใช้คำพ้องความหมาย (Synonym) กำหนดความหมายในกรณีที่นักเรียนต้องรู้จักศัพท์ที่จะเอามาเปรียบเทียบกับคำศัพท์ใหม่ที่ครูจะสอน

8. ใช้คำตรงข้าม (Antonym) บอกความหมายของศัพท์ใหม่ ในกรณีนี้ก็เช่นเดียวกันที่ต้องการให้นักเรียนทราบความหมายของคำที่ต้องการนำมาเปรียบเทียบกับคำศัพท์ใหม่ที่ครูจะสอน

9. การใช้วิธีการแปล (Translation) ในกรณีที่คำศัพท์นั้น ไม่สามารถใช้กลวิธีอื่น ๆ ดังกล่าวข้างต้น หรือถ้าใช้กลวิธีอื่นจะทำให้เป็นการเสียเวลาเป็นอันมากและไม่แน่ใจว่านักเรียนจะทราบความหมายได้จริงหรือไม่ ข้อคำนึงของครูในการใช้กลวิธีการสอนโดยการแปลก็คือ การหลีกเลี่ยงการอธิบายอย่างยาว ๆ

ฟินอคเชียโร (Finochiaro . 1964 : 46-47) ได้กล่าวถึงการสอนคำศัพท์ ดังนี้

1. เด็กในระยะเริ่มต้น ควรจะได้เรียนการออกเสียงอย่างถูกต้องและสามารถเรียงคำเป็นประโยคในการพูดได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง คำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง (Function word) เช่น คำบุพบท to , for และอื่น ๆ ควรได้ฝึกในโครงสร้างประโยคอย่างคล่องแคล่ว

2. ทบทวนศัพท์เก่าเมื่อพบโครงสร้างในประโยคใหม่ แต่สิ่งที่จำเป็นคือ การเรียนการออกเสียงใหม่ และโครงสร้างของประโยค

3. คำศัพท์ที่เด็กสนใจหรืออยู่ในหัวข้อที่จะเรียนไม่จำเป็นต้องเรียนทีเดียวหมด

4. คำศัพท์ที่เด็กเรียนควรจะเป็นคำศัพท์ที่เด็กต้องการ เพื่อใช้ในชีวิตประจำวันของเด็ก

5. โดยทั่วไปในระยะเริ่มแรก ควรมีคำศัพท์ใหม่ 3-5 คำ และควรเพิ่มขึ้นในระดับชั้นสูงต่อไป

6. คำใหม่ 3-5 คำ หมายถึง การฝึกในแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมและใช้ในการสร้างประโยคใหม่ในโครงสร้างเดิมที่เคยเรียนมา เช่น คำว่า hospital ถ้านักเรียนรู้จักประโยค I went to the store. ก็สามารถสร้างประโยคใหม่ I went to the hospital. หรือ She (He) went to the hospital. เด็กควรจะได้ใช้คำใหม่ในทักษะอื่น ๆ เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน หรือในกิจกรรมอื่น ๆ

7. ในบทสนทนาควรมีคำที่เด็กได้ฝึกทั้งเป็นผู้พูดและผู้ฟัง และควรเป็นบทสนทนาที่เป็นธรรมชาติของการพูด การเขียนบทสนทนา ควรมีคำ passive words ที่มีความถี่ในการปรากฏซ้ำสูง

8. ในการเลือกคำศัพท์ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เป็นคำที่เจ้าของภาษาใช้พูดอย่างแท้จริง และควรตั้งคำถามอย่างสม่ำเสมอว่านักเรียนจะใช้พูดอย่างไร

9. สิ่งจำเป็นในการเลือกคำศัพท์คือ คำศัพท์ที่อยู่ใกล้ตัว สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้

10. ในระยะเริ่มแรก คำที่สอนควรมีภาพประกอบหรือการแสดงง่ายๆ ซึ่งเด็กจะใช้คำเหล่านี้เรียนสิ่งที่ยากต่อไป

11. ในบทเรียนแรก ๆ ไม่ควรมีคำศัพท์มากหรืออาจมีมากเป็นบางบท จนกว่าเด็กจะสามารถสะสมคำศัพท์ได้มากพอก็จะทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาใหม่ และจะช่วยให้นักเรียนรับรู้คำศัพท์จำนวนมากขึ้น การเรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากทำให้นักเรียนสามารถพูดเกี่ยวกับคน สิ่งของ และสิ่งที่เขามั่นใจกว้างขวางขึ้น

นอกจากนี้ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 120) ได้เสนอกลวิธีในการสอนความหมายของคำดังต่อไปนี้

1. ใช้คำศัพท์ที่นักเรียนรู้จัก หรือจากสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมาผูกเป็นประโยค เชื่อมโยงไปสู่ความหมายของศัพท์ใหม่
2. ใช้ประโยคของคำศัพท์เก่า เมื่อมีความหมายเหมือนกันหรือตรงกันข้ามกับคำศัพท์ใหม่
3. สอนคำศัพท์ใหม่ โดยการใช้คำจำกัดความง่าย ๆ
4. ใช้ภาพหรือของจริงประกอบอธิบายความหมาย อุปกรณ์ประเภทนี้หาได้มาง่าย ๆ เช่น ของที่อยู่รอบห้อง เครื่องแต่งตัว หรือส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย หรืออาจใช้ภาพถ่ายเส้น การ์ตูน เขียนภาพบนกระดานได้ทันที อุปกรณ์เหล่านี้จะช่วยให้การแสดงความหมายชัดเจนโดยไม่ต้องใช้คำแปลประกอบ
5. การแสดงท่าทาง ครูใช้การแสดงท่าทางประกอบการแสดงความหมายของคำได้
6. การใช้บริบทหรือสอนให้เดาความหมายจากประโยค

จากการที่นักการศึกษาได้เสนอวิธีการสอนคำศัพท์นั้น พอสรุปได้ว่า ในการสอนคำศัพท์นั้นครูควรสอนคำศัพท์ในรูปประโยค รวมทั้งการออกเสียงคำนั้น ๆ ในประโยคได้อย่างถูกต้องและสอนให้ทราบความหมายของศัพท์โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ควรคำนึงถึงระดับความรู้พื้นฐานและความสามารถของเด็กที่จะเรียนด้วย

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์

งานวิจัยภายในประเทศ

สมเกียรติ ชอบผล (2523) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์จากการที่นักเรียนเลือกศัพท์ด้วยตนเอง และครูเลือกให้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไตนอด อำเภอศีร์ษะเกษ จังหวัดสุโขทัย จำนวน 40 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนศัพท์จากนักเรียนเลือกด้วยตนเอง และกลุ่มที่เรียนคำศัพท์จากครูเลือกให้ กลุ่มละ 25 คำ จากนั้นใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการออกเสียง และความหมายของคำศัพท์

ผลปรากฏว่าคะแนนที่ได้จากการอ่านและความเข้าใจความหมาย จากคำศัพท์ที่นักเรียนเลือกด้วยตนเอง และกลุ่มที่ครูเลือกคำศัพท์ให้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กมลวันท์ ครุฑแก้ว (2523) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการเดาศัพท์จากบริบท เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเร็ว โดยทำการศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 64 คน ผลการศึกษาพบว่า การเดาศัพท์ในบริบทช่วยให้อัตราการอ่านเร็วขึ้นและยังมีส่วนช่วยในการเพิ่มปริมาณความรู้แก่ผู้เรียนด้วย

ดารานี สุกรณ์ (2527) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์จากบริบท และพจนานุกรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน คำศัพท์ที่ใช้ในการทดลองเป็นคำศัพท์ในบทที่ 9 ของหนังสือ Lado English Series หลังการสอนนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้รับการทดสอบในด้านความหมายของคำศัพท์ และการใช้คำศัพท์ในประโยค ผลจากการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนคำศัพท์จากบริบท และนักเรียนที่เรียนคำศัพท์จากพจนานุกรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วรรณพร ศิลาขาว (2538) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมประกอบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่ไม่มีเกมประกอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมประกอบมีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่ไม่มีเกมประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยในต่างประเทศ

บราวน์ (Brown. 1978) ได้วิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการสอนคำศัพท์ โดยการใช้สื่อการสอนคำศัพท์ที่มองเห็นด้วยตา (Visual-Verbal Method) และการใช้พจนานุกรม (Traditional Dictionary) กับนักเรียนเกรด 7 จำนวน 44 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่เรียนคำศัพท์โดยใช้สื่อการสอนคำศัพท์ที่มองเห็นด้วยตาเรียนศัพท์โดยวิธีแสดงศัพท์ที่เรียนด้วยการตัดภาพ หรือวาดรูปประกอบศัพท์นั้น ส่วนกลุ่มที่เรียนคำศัพท์โดยใช้พจนานุกรมจะเรียนรู้ศัพท์โดย

การเปิดพจนานุกรม จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ทั้งสองแบบนี้ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า การสอนศัพท์โดยวิธีใช้สื่อการสอนคำศัพท์ที่มองเห็นด้วยตา จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจศัพท์ได้อย่างลึกซึ้ง ถ้าหากผู้สอนใช้ควบคู่ไปกับวิธีสอนอื่น ๆ ด้วย

เฮิร์ช (Hirsch. 1981) ได้ศึกษาวิธีสอนสะกดคำศัพท์ 2 วิธี โดยวิธีแรกเน้นครูเป็นผู้เลือกคำ มีแผนการสอน และทำการทดสอบก่อนสอน วิธีที่ 2 เน้นที่แบบเรียนที่ใช้อยู่ทั่วไป ซึ่งมีแบบฝึกหัด และมีการทดสอบหลังสอน พบว่าวิธีสอนทั้ง 2 วิธีทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำศัพท์ของนักเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มอร์ส (Morse. 1982) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนคำศัพท์โดยวิธีฟัง-พูด กับวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับ 11 และระดับ 12 จำนวน 66 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองสอนโดยวิธีฟัง-พูด กลุ่มควบคุมสอนโดยวิธีปกติ จะสอนคำศัพท์สัปดาห์ละ 10 คำ สอนเป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวมคำศัพท์ทั้งสิ้น 40 คำ หลังจากนั้นอีก 4 สัปดาห์จึงทำการทดสอบเพื่อวัดความคงทนในการจำศัพท์ ผลการวิจัยสรุปว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคงทนในการเรียนคำศัพท์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักเรียน 73% ชอบที่จะเรียนโดยวิธีสอนแบบฟัง-พูด มากกว่าวิธีสอนปกติ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ พบว่า คำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนภาษา มีความสัมพันธ์และเป็นพื้นฐานของทักษะทั้ง 4 ด้าน การอ่าน การฟัง การพูด การเขียน และถ้าผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากพอกับวัยของตน สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้ถูกต้อง ผู้เรียนก็จะเข้าใจความหมายในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี

4. หลักการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

บอร์กและกอลล์ (พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. ม.ป.ป. : 21-24 ; อ้างอิงมาจาก Borg and Gall. 1979 : 623) ได้กล่าวถึงหลักการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาไว้ดังนี้

การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (Education Research and Development หรือ R & D) เป็นการพัฒนาศึกษาโดยพื้นฐานการวิจัย (Research Based Education Development) เป็นกลยุทธ์หรือวิธีการสำคัญวิธีหนึ่งที่ยอมรับใช้ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาศึกษาโดยเน้นหลักเหตุผลและตรรกวิทยา เป้าหมายหลัก คือ ใช้เป็นกระบวนการในการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา (Education Product) อันหมายถึง

วัสดุครุภัณฑ์ทางการศึกษา ได้แก่ หนังสือแบบเรียน फिल्म สไลด์ เทปเสียง เทปโทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ฯลฯ

การดำเนินการวิจัยและพัฒนา

ขั้นตอนสำคัญของการวิจัยและพัฒนา มี 11 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 กำหนดผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาที่จะทำการพัฒนา

ขั้นตอนแรกที่สำคัญที่สุด คือ ต้องกำหนดให้ชัดว่าผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาที่จะวิจัยและพัฒนา คืออะไร โดยต้องกำหนด

(1) ลักษณะทั่วไป

(2) รายละเอียดของการใช้

(3) วัตถุประสงค์ของการใช้

เกณฑ์ในการเลือกกำหนดผลิตภัณฑ์การศึกษาที่จะวิจัยและพัฒนาอาจมี 4 ข้อ คือ

1) ตรงกับความต้องการอันจำเป็นหรือไม่

2) ความก้าวหน้าทางวิชาการที่พอเพียงในการที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่กำหนดหรือไม่

3) บุคลากรที่มีอยู่ มีทักษะความรู้และประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการวิจัยและพัฒนานั้นหรือไม่

4) ผลิตภัณฑ์นั้นจะพัฒนาขึ้นในเวลาอันสมควรได้หรือไม่

ขั้นที่ 2 รวบรวมข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คือ การศึกษาทฤษฎีและงานวิจัย การสังเกตภาคสนามซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ผลิตภัณฑ์การศึกษาที่กำหนด ถ้ามีความจำเป็นผู้ทำการวิจัยและพัฒนาอาจต้องทำการศึกษาวิจัยขนาดเล็ก เพื่อหาคำตอบ ซึ่งงานวิจัยและทฤษฎีที่มีอยู่ไม่สามารถตอบได้ ก่อนที่จะเริ่มทำการพัฒนาต่อไป

ขั้นที่ 3 การวางแผนการวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย

1) กำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้ผลิตภัณฑ์

2) ประมาณการค่าใช้จ่าย กำลังคน และระยะเวลาที่ต้องใช้เพื่อศึกษาความเป็นไปได้

3) พิจารณาผลสืบเนื่องจากผลิตภัณฑ์

ขั้นที่ 4 พัฒนารูปแบบขั้นตอนของผลิตภัณฑ์

ขั้นนี้เป็นขั้นการออกแบบและจัดทำผลิตภัณฑ์การศึกษาตามที่วางไว้ เช่น ถ้าเป็นโครงการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นก็ต้องออกแบบหลักสูตร เตรียมวัสดุหลักสูตร คู่มือผู้ฝึกอบรม เอกสารในการฝึกอบรม และเครื่องมือการประเมินผล

ขั้นที่ 5 ทดลองหรือทดสอบผลิตภัณฑ์ครั้งที่ 1 โดยนำผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบและจัดเตรียมไว้ในขั้นที่ 4 ไปทดลองใช้เพื่อทดสอบคุณภาพขั้นต้นของผลิตภัณฑ์ในโรงเรียน 1-3 โรงเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเล็ก 6-12 คน ประเมินผลโดยการใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์ แล้วรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ครั้งที่ 1 นำข้อมูลและผลจากการทดลองใช้จากขั้นที่ 5 มาพิจารณาปรับปรุง

ขั้นที่ 7 ทดลองหรือทดสอบผลิตภัณฑ์ครั้งที่ 2 ขั้นนี้นำผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุงไปทดลองเพื่อทดสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามวัตถุประสงค์ ในโรงเรียนจำนวน 5-15 โรงเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่าง 30-100 คน ประเมินผลเชิงปริมาณในลักษณะ Pre-test กับ Post-test นำผลไปเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของการใช้ผลิตภัณฑ์ อาจมีกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองถ้าจำเป็น

ขั้นที่ 8 ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ครั้งที่ 2 นำข้อมูลและผลจากการทดลองใช้จากขั้นที่ 7 มาพิจารณาปรับปรุง

ขั้นที่ 9 ทดลองหรือทดสอบผลิตภัณฑ์ครั้งที่ 3 ขั้นนี้นำผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุงไปทดลองเพื่อทดสอบคุณภาพการใช้งานของผลิตภัณฑ์โดยใช้ตามลำพังในโรงเรียน 10-13 โรงเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่าง 40-200 คน ประเมินผลโดยการใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์ แล้วรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์

ขั้นที่ 10 ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ครั้งที่ 3 นำข้อมูลและผลการทดลองขั้นที่ 9 มาพิจารณาปรับปรุงเพื่อผลิตและเผยแพร่ต่อไป

ขั้นที่ 11 เผยแพร่ เสนอรายงานเกี่ยวกับผลการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ในที่ประชุมสัมมนาทางวิชาการหรือวิชาชีพ ส่งไปลงเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการและติดต่อกับหน่วยงานทางการศึกษาเพื่อจัดทำผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาเผยแพร่ไปใช้ในโรงเรียนต่าง ๆ หรือติดต่อบริษัทเพื่อผลิต จำหน่ายต่อไป

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าชุดการสอนช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะเป็นการช่วยลดภาระของครูผู้สอน ทำให้การเรียนการสอนมีมาตรฐานเดียวกัน ส่งเสริมการเรียนการสอนที่เป็นระบบ และยังสามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนครู ในด้านของผู้เรียนนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยศึกษาจากหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์ ซึ่งได้

พัฒนาตามหลักการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการผลิตสื่อการสอน
วิชาภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและหาประสิทธิภาพชุดการสอน
4. การดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง และโรงเรียนไชยศรีปราโมชอนุสรณ์ รวม 180 คน และครู 6 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

1. สุ่มโรงเรียนมา 1 โรงเรียน จากจำนวน 10 โรงเรียน โดยการจับสลาก ได้แก่ โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เพื่อใช้ในการทดลองครั้งที่ 1 และ 2

2. สุ่มโรงเรียนมา 1 โรงเรียน จากจำนวน 9 โรงเรียน โดยการจับสลาก ได้แก่ โรงเรียนไชยศรีปราโมชอนุสรณ์ เพื่อใช้ในการทดลองครั้งที่ 3

และจับสลากนักเรียนแต่ละห้องเข้ากลุ่มทดลอง โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่มดังนี้
การทดลองครั้งที่ 1 ทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดศรีบุญเรืองจำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนห้องละ 30 คน และครู 1 คน

การทดลองครั้งที่ 2 ทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดศรีบุญเรืองจำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนห้องละ 30 คน รวม 60 คน และครู 2 คน

การทดลองครั้งที่ 3 ทดลองกับนักเรียนโรงเรียนไฮศรีปราโมชอนุสรณ์จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนห้องละ 30 คนรวม 90 คน และครู 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบฝึกหัดระหว่างเรียน
3. ชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ
4. แบบประเมินชุดการสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอน

การสร้างและหาประสิทธิภาพชุดการสอน

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นคำศัพท์จากหนังสือคู่มือจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 จำนวน 3 ชุด ได้แก่

- ชุดที่ 1 เรื่อง Animals
- ชุดที่ 2 เรื่อง Colours
- ชุดที่ 3 เรื่อง Days of the week

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการสร้างแบบทดสอบได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539
2. วิเคราะห์เนื้อหา และจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่บทเรียนกำหนด
3. ศึกษาหลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ตลอดจนหลักการเขียนแบบทดสอบ
4. สร้างแบบทดสอบ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ชุดละ 20 ข้อ รวมทั้งหมด 60 ข้อ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่านตรวจสอบค่า $IOC = \frac{\sum R}{N}$
5. นำข้อสอบไปทดลองกับนักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ที่เคยเรียนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษเดียวกันนี้มาแล้ว จำนวน 100 คน หลังจากนั้นตรวจให้คะแนน โดยวิธีการให้คะแนนข้อที่ตอบถูกเป็น 1 ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

6. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อสอบแบบเทคนิค 27% ของ จุง เตห์ ฟาน L - H
7. เลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร (KR-21 ของ Kuder Richardson
8. เลือกข้อสอบไว้ชุดละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ ใช้สำหรับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ✕

ตาราง 1 แสดงคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชุดที่	จำนวนข้อ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
1	10	.66 - .73	.28 - .76	.67
2	10	.41 - .77	.54 - .74	.74
3	10	.26 - .74	.26 - .74	.55

แบบฝึกหัดระหว่างเรียน ✕

ในการสร้างแบบฝึกหัดได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539
2. วิเคราะห์เนื้อหา และจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่บทเรียนกำหนด
3. สร้างแบบฝึกหัดระหว่างเรียน จำนวน 3 ชุด
 - ชุดที่ 1 เรื่อง Animals มีแบบฝึกหัดระหว่างเรียน 3 ตอน ๆ ละ 6 ข้อ รวม 18 ข้อ
 - ชุดที่ 2 เรื่อง Colours มีแบบฝึกหัดระหว่างเรียน 2 ตอน ตอนที่ 1 มี 5 ข้อ ตอนที่ 2 มี 7 ข้อ รวม 12 ข้อ
 - ชุดที่ 3 เรื่อง Days of the week มีแบบฝึกหัดระหว่างเรียน 2 ตอน ตอนที่ 1 มี 7 ข้อ ตอนที่ 2 มี 7 ข้อ รวม 14 ข้อ
4. นำแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่านตรวจสอบ

ชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ

ในการสร้างชุดการสอนได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียน และหนังสืออ่านประกอบที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539
2. ศึกษาเทคนิค วิธีการสร้างชุดการสอน และการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยจำนวนคำศัพท์ดังต่อไปนี้
 - ชุดที่ 1 เรื่อง Animals มีคำศัพท์ 18 คำ
 - ชุดที่ 2 เรื่อง Colours มีคำศัพท์ 9 คำ
 - ชุดที่ 3 เรื่อง Days of the week มีคำศัพท์ 14 คำ
4. ชุดการสอนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นประกอบด้วย
 - 4.1 คู่มือครู ประกอบด้วย คำชี้แจงการใช้ชุดการสอน แผนการสอน และสิ่งที่ครูต้องเตรียม แบบฝึกหัดระหว่างเรียน/เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน/เฉลย
 - 4.2 กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อที่นำมาใช้
 - ชุดที่ 1 ประกอบด้วย - รูปภาพสัตว์ต่าง ๆ
 - เกม Guess Who?
 - ภาพต่อ (jigsaw)
 - เกมใบ้คำ
 - ชุดที่ 2 ประกอบด้วย - รูปภาพสีต่าง ๆ
 - ธงชาติไทย
 - ของจริงสีต่าง ๆ
 - เกมจับหลัก
 - เทปเพลง The Rainbow Song
 - ชุดที่ 3 ประกอบด้วย - แผนภูมิวันทั้ง 7
 - กระดานแม่เหล็กและบัตรคำ
 - เทปเพลง Days of the week
5. นำชุดการสอนเสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบคุณภาพและนำไปปรับปรุงแก้ไข

6. นำชุดการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบ เพื่อตรวจสอบในด้านเนื้อหา ความเหมาะสมของกิจกรรมการสอนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในชุดการสอน

7. แก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง Animals

1. เพิ่มเสียงสัตว์ในเทปให้มีเสียงครบตามจำนวนคำศัพท์ที่จะสอน

ชุดที่ 2 เรื่อง Colours

1. เปลี่ยนรูปภาพบางภาพให้มีสีที่ชัดเจนขึ้น
2. เปลี่ยนพื้นหลังสำหรับบัตรคำบางคำให้ตัวอักษรดูเด่นขึ้น

ชุดที่ 3 เรื่อง Days of the week

1. เปลี่ยนกรอบของรูปภาพให้มีสีที่ชัดเจนและตรงกับสีตามวัน
2. แก้ไขคำผิดบางคำในคู่มือครู

8. ตรวจสอบความเรียบร้อยของชุดการสอนอีกครั้งหนึ่ง

แบบประเมินชุดการสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอน

ในการสร้างแบบประเมินชุดการสอนได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. พิจารณาหัวข้อปัญหาและจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบว่าต้องการข้อมูลอะไรบ้าง
2. สร้างแบบประเมินชุดการสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีการประเมินใน 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาและด้านสื่อการสอนและแบบประเมินชุดการสอนสำหรับครูผู้สอน โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ 5 , 4 , 3 , 2 , และ 1 โดยกำหนดความหมายของคะแนนของตัวเลือกในแบบสอบถามแต่ละข้อ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 4 หมายถึง ดี

คะแนน 3 หมายถึง ปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ต้องปรับปรุง

คะแนน 1 หมายถึง ต้องปรับปรุงมาก

3. นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้ประธานและกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบประเมิน

4. นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอนตอบ

5. นำผลจากการประเมินมาพิจารณาค่าเฉลี่ย เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการยอมรับคุณภาพของชุดการสอน โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดเกณฑ์ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง ดีมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง ดี

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง ต้องปรับปรุง

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง ต้องปรับปรุงมาก

เกณฑ์ในการยอมรับว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีคุณภาพ ผู้ศึกษาค้นคว้ากำหนดให้มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

ตาราง 2 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอนจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอน

รายการ	ค่าเฉลี่ย(ระดับของคุณภาพ)		
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.00 (ดี)	4.00 (ดี)	4.00 (ดี)
2. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	3.66 (ดี)	4.00 (ดี)	4.00 (ดี)
3. ได้รับความสนใจของผู้เรียน	3.66 (ดี)	3.66 (ดี)	4.00 (ดี)
4. ช่วยทำให้จำบทเรียนได้ดีขึ้น	4.00 (ดี)	3.66 (ดี)	3.66 (ดี)
5. ช่วยทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น	3.66 (ดี)	3.66 (ดี)	3.66 (ดี)
6. สะดวกต่อการนำไปใช้	4.00 (ดี)	4.00 (ดี)	4.00 (ดี)
7. มีขนาดเหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง	3.66 (ดี)	3.66 (ดี)	3.66 (ดี)
8. คุณภาพดี ทนทาน	4.00 (ดี)	3.66 (ดี)	4.00 (ดี)
เฉลี่ย	3.83 (ดี)	3.78 (ดี)	3.87(ดี)

จากการประเมินชุดที่ 1 เรื่อง Animals โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอน พบว่า ในแต่ละข้ออยู่ในระดับดี และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอนเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดี

จากการประเมินชุดที่ 2 เรื่อง Colours โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอน พบว่า ในแต่ละข้ออยู่ในระดับดี และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอนเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดี

จากการประเมินชุดที่ 3 เรื่อง Days of the week โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอน พบว่า ในแต่ละข้ออยู่ในระดับดี และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอนเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดี

ตาราง 3 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอนจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

รายการ	ค่าเฉลี่ย(ระดับของคุณภาพ)		
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
1. จุดประสงค์การเรียนรู้			
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00 (ดีมาก)	5.00 (ดีมาก)	4.66 (ดีมาก)
1.2 ระบุพฤติกรรมได้ชัดเจน	4.33 (ดี)	4.33 (ดี)	4.00 (ดี)
1.3 สามารถประเมินผลได้	4.66 (ดีมาก)	4.33 (ดี)	4.33 (ดี)
2. เนื้อหา			
2.1 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.33 (ดี)	4.00 (ดี)	4.00 (ดี)
2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	4.33 (ดี)	4.33 (ดี)	4.33 (ดี)
2.3 เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้	4.00 (ดี)	3.66 (ดี)	4.00 (ดี)
2.4 น่าสนใจ	4.33 (ดี)	4.33 (ดี)	4.66 (ดีมาก)
3. กิจกรรมการสอน			
3.1 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	4.33 (ดี)	4.66 (ดีมาก)	4.66 (ดีมาก)
3.2 เรียงลำดับกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม	4.33 (ดี)	4.00 (ดี)	4.33 (ดี)
3.3 ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.66 (ดีมาก)	5.00 (ดีมาก)	4.33 (ดี)
3.4 ช่วยให้อาจารย์สอนได้ดีขึ้น	4.33 (ดี)	4.33 (ดี)	4.33 (ดี)
3.5 ฝึกการทำงานกลุ่มร่วมกัน	4.66 (ดีมาก)	4.33 (ดี)	4.33 (ดี)
3.6 บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33 (ดี)	4.33 (ดี)	4.33 (ดี)
เฉลี่ย	4.43 (ดี)	4.35 (ดี)	4.33 (ดี)

จากการประเมินชุดที่ 1 เรื่อง Animals โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา พบว่า ในแต่ละข้ออยู่ในระดับดี-ดีมาก และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดี

จากการประเมินชุดที่ 2 เรื่อง Colours โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา พบว่า ในแต่ละข้ออยู่ในระดับดี-ดีมาก และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดี

จากการประเมินชุดที่ 3 เรื่อง Days of the week โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา พบว่า ในแต่ละข้ออยู่ในระดับดี-ดีมาก และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดี

ตาราง 4 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอนจากครูผู้สอน

รายการ	ค่าเฉลี่ย(ระดับของคุณภาพ)		
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
1. คู่มือครู	4.00 (ดี)	4.00 (ดี)	4.00 (ดี)
2. เนื้อหา	4.33 (ดี)	4.33 (ดี)	4.33 (ดี)
3. แผนการสอน	4.33 (ดี)	4.00 (ดี)	4.00 (ดี)
4. สื่อการสอน	4.66 (ดีมาก)	4.00 (ดี)	4.00 (ดี)
5. การประเมินผล	4.66 (ดีมาก)	4.66 (ดีมาก)	4.66 (ดีมาก)
เฉลี่ย	4.39 (ดี)	4.19 (ดี)	4.19 (ดี)

จากการประเมินชุดที่ 1 เรื่อง Animals โดยครูผู้สอน พบว่า ในแต่ละข้ออยู่ในระดับดี-ดีมาก และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ครูผู้สอนเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดี

จากการประเมินชุดที่ 2 เรื่อง Colours โดยครูผู้สอน พบว่า ในแต่ละข้ออยู่ในระดับดี-ดีมาก และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ครูผู้สอนเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดี

จากการประเมินชุดที่ 3 เรื่อง Days of the week โดยครูผู้สอน พบว่า ในแต่ละข้ออยู่ในระดับดี-ดีมาก และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ครูผู้สอนเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดี

การทดลองและหาประสิทธิภาพชุดการสอน

ในการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพชุดการสอน ได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

การทดลองครั้งที่ 1 นำชุดการสอนไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง ที่ยังไม่เคยเรียนจากชุดการสอนนี้มาก่อน จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 30 คน โดยใช้ครูผู้สอน 1 คน เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับสื่อการสอน และกิจกรรมต่างๆ เก็บข้อมูลโดยการสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด และจากการสัมภาษณ์ผู้เรียนและผู้สอน เพื่อนำไปปรับปรุงชุดการสอน

หลังจากการทดลองครั้งที่ 1 ได้ปรับปรุงแก้ไขดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง Animals

1. เปลี่ยนเสียงสัตว์ในเทปให้เป็นเสียงที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

ชุดที่ 2 เรื่อง Colours

2. จัดเทปเพลง The rainbow song ตลอดทั้งม้วนเพื่อให้ครูผู้สอนสะดวกในการใช้มากยิ่งขึ้น.

ชุดที่ 3 เรื่อง Days of the week

1. เพิ่มบัตรคำสำหรับกระดานแม่เหล็ก โดยให้มีเรื่องของสีเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย
2. เปลี่ยนวิธีการเล่นติดบัตรคำบนกระดานแม่เหล็ก จากการติดเป็นรายบุคคล มาเป็นให้นักเรียนช่วยกันทำเป็นกลุ่ม
3. จัดเทปเพลง Days of the week ตลอดทั้งม้วนเพื่อให้ครูผู้สอนสะดวกในการใช้มากยิ่งขึ้น

การทดลองครั้งที่ 2 เป็นการหาแนวโน้มประสิทธิภาพชุดการสอน โดยนำชุดการสอนที่ได้จากการปรับปรุงครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง ที่ยังไม่เคยเรียนจากชุดการสอนนี้มาก่อน จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียนห้องละ 30 คน รวม 60 คน โดยใช้ครูผู้สอน 2 คน โดยครูผู้สอนใช้ชุดการสอนและทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากนั้นนำข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดมาแก้ไขปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง

หลังจากการทดลองครั้งที่ 2 ได้ปรับปรุงแก้ไขชุดการสอนทั้ง 3 ชุด ดังนี้

1. ปรับปรุงคู่มือครูและแผนการสอนใหม่ให้ครูผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการสอน สะดวกและละเอียดมากยิ่งขึ้น
2. เพิ่มเวลาในการเรียนและการทบทวนคำศัพท์ให้มากขึ้น

ตาราง 5 แสดงแนวโน้มประสิทธิภาพของชุดการสอนจากการทดลองครั้งที่ 2

ชุดที่ แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ	ครู คนที่	N	แบบฝึกหัด		แบบทดสอบ		ประสิทธิภาพ E_1/E_2
			M	E_1	M	E_2	
ชุดที่ 1 เรื่อง Animals (18/10)	1	30	15.93	88.50	6.96	69.60	
	2	30	16.93	94.05	7.03	70.30	
รวม	2	60	16.43	91.27	6.99	69.95	91.27/69.95
ชุดที่ 2 เรื่อง Colours (12/10)	1	30	10.43	86.91	7.20	72.00	
	2	30	11.36	94.66	7.50	75.00	
รวม	2	60	10.89	90.78	7.35	73.50	90.78/73.50
ชุดที่ 3 เรื่อง Days of the week (14/10)	1	30	11.83	84.50	7.60	76.00	
	2	30	13.03	93.07	7.10	71.00	
รวม	2	60	12.43	88.78	7.35	73.50	88.78/73.50

จากตาราง 5 ในการทดลองครั้งที่ 2 กับนักเรียน 60 คน เพื่อหาแนวโน้มประสิทธิภาพ พบว่าร้อยละของผลสัมฤทธิ์จากแบบฝึกหัดอยู่ระหว่าง 84.50 – 94.66 และร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 69.60 – 76.00 ซึ่งพบว่า ชุดการสอนที่ 1 เรื่อง Animals มีแนวโน้มประสิทธิภาพเป็น 91.27/69.95 ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง Colours มีแนวโน้มประสิทธิภาพเป็น 90.78 – 73.50 และชุดการสอนที่ 3 เรื่อง Days of the week มีแนวโน้มประสิทธิภาพเป็น 88.78 – 73.50

การทดลองครั้งที่ 3 เป็นการหาประสิทธิภาพชุดการสอน โดยให้นำชุดการสอนที่ได้จากการปรับปรุงครั้งที่ 2 ไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนไชยศรีปราชญ์อนุสรณ์ ที่ยังไม่เคยเรียนจากชุดการสอนนี้มาก่อน จำนวน 3 ห้องเรียน นักเรียนห้องละ 30 คน รวม

90 คน โดยใช้ครูผู้สอน 3 คน ใช้ชุดการสอนและทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำผลการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90

การดำเนินการทดลอง

1. ชี้แจงวิธีเรียน กิจกรรมการเรียน วิธีการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจตรงกัน
2. ดำเนินการสอนตามที่แผนการสอนกำหนด
3. ทดสอบหลังเรียน
4. นำผลการทดลองมาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ใช้เวลาในการทดลองดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง Animals ใช้เวลาในการทดลอง 6 คาบ (คาบละ 20 นาที) โดยทำการทดลองวันละ 6 คาบ

ชุดที่ 2 เรื่อง Colours ใช้เวลาในการทดลอง 6 คาบ (คาบละ 20 นาที) โดยทำการทดลองวันละ 6 คาบ

ชุดที่ 3 เรื่อง Days of the week ใช้เวลาในการทดลอง 6 คาบ (คาบละ 20 นาที) โดยทำการทดลองวันละ 6 คาบ

รวมระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองและหาประสิทธิภาพชุดการสอนทั้ง 3 ชุด ใช้เวลาทั้งสิ้น 3 วัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย
2. การหาค่าอำนาจจำแนก (r) หาค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบ โดยวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 % แล้วเปิดตารางสำเร็จรูปของ จุง เทห์ ฟาน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ.2528 : 208-219)
3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR – 21 ของ Kuder Richardson (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.2528 : 208-219)

4. ประสิทธิภาพของเครื่องมือตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 90/90 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (เสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต. 2528 : 294-295)

$$E_1 = \frac{\left[\frac{\sum X}{N} \right]}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\left[\frac{\sum F}{N} \right]}{B} \times 100$$

โดยที่ E_1 หมายถึง	ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในชุดการสอน คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกหัดและ/หรือการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้
E_2 หมายถึง	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียนหลังจากการเรียนรู้ชุดการสอนนั้น) คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนและ/หรือการประกอบกิจกรรมหลังเรียน
$\sum X$ หมายถึง	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบฝึกหัดและ/หรือการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้
$\sum F$ หมายถึง	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทดสอบหลังเรียนและ/หรือการประกอบกิจกรรมหลังเรียน
N หมายถึง	จำนวนผู้เรียน
A หมายถึง	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดและ/หรือกิจกรรมการเรียนรู้
B หมายถึง	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียนและ/หรือกิจกรรมหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

M แทน ค่าเฉลี่ย

E_1 แทน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัด

E_2 แทน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาค้นคว้ามีดังนี้

ตาราง 6 แสดงประสิทธิภาพของชุดการสอนจากการทดลองครั้งที่ 3

ชุดที่ แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ	ครู คนที่	N	แบบทดสอบ		แบบฝึกหัด		ประสิทธิภาพ
			M	E ₁	M	E ₂	
ชุดที่ 1 เรื่อง Animals (18/10)	1	30	17.40	96.66	9.06	90.60	
	2	30	17.46	97.00	9.13	91.30	
	3	30	17.26	95.88	9.13	91.30	
รวม	3	90	17.37	96.08	9.10	91.06	96.08/91.06
ชุดที่ 2 เรื่อง Colours (12/10)	1	30	11.66	97.16	9.26	92.60	
	2	30	11.76	98.00	9.00	90.00	
	3	30	11.43	95.25	9.00	90.00	
รวม	3	90	11.61	96.80	9.08	90.86	96.80/90.86
ชุดที่ 3 เรื่อง Days of the week (14/10)	1	30	13.26	94.71	9.00	90.00	
	2	30	13.36	95.42	9.06	90.60	
	3	30	13.56	96.85	9.03	90.30	
รวม	3	90	13.39	95.66	9.01	90.30	95.66/90.30

จากตาราง 3 ในการทดลองครั้งที่ 3 กับนักเรียน 90 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ พบว่าร้อยละของผลสัมฤทธิ์จากแบบฝึกหัดอยู่ระหว่าง 94.71 – 98.00 และร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 90.00 – 92.60 ซึ่งพบว่า ชุดการสอนที่ 1 เรื่อง Animals มีประสิทธิภาพเป็น 96.08/91.06 ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง Colours มีประสิทธิภาพเป็น 96.80/90.86 และชุดการสอนที่ 3 เรื่อง Days of the week มีประสิทธิภาพเป็น 95.66/90.30 แสดงว่าชุดการสอนทั้ง 3 ชุด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 90/90

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาชุดการสอนเรื่องคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 และเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. จะได้ชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้วิจัยและพัฒนาแล้ว
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง และโรงเรียนไชยศรีปราโมชญุสรณ์ รวม 180 คน และครู 6 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

1. สุ่มโรงเรียนมา 1 โรงเรียน จากจำนวน 10 โรงเรียน โดยการจับสลาก ได้แก่ โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เพื่อใช้ในการทดลองครั้งที่ 1 และ 2

2. สุ่มโรงเรียนมา 1 โรงเรียน จากจำนวน 9 โรงเรียน โดยการจับสลาก ได้แก่ โรงเรียนไชยศรีปราโมชญุสรณ์ เพื่อใช้ในการทดลองครั้งที่ 3

และจับสลากรักเรียนแต่ละห้องเข้ากลุ่มทดลอง โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่มดังนี้

การทดลองครั้งที่ 1 ทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดศรีบุญเรืองจำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนห้องละ 30 คน และครู 1 คน

การทดลองครั้งที่ 2 ทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดศรีบุญเรืองจำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนห้องละ 30 คน รวม 60 คน และครู 2 คน

การทดลองครั้งที่ 3 ทดลองกับนักเรียนโรงเรียนไชศรีปราโมชอนุสรณ์จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนห้องละ 30 คนรวม 90 คน และครู 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบฝึกหัดระหว่างเรียน
3. ชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ
4. แบบประเมินชุดการสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอน

การทดลองและหาประสิทธิภาพชุดการสอน

ในการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพชุดการสอน ได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

การทดลองครั้งที่ 1 นำชุดการสอนไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง ที่ยังไม่เคยเรียนจากชุดการสอนนี้มาก่อน จำนวน 1 ห้องเรียน โดยใช้ครูผู้สอน 1 คน เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับสื่อการสอน และกิจกรรมต่างๆ เก็บข้อมูลโดยการสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด และจากการสัมภาษณ์ผู้เรียนและผู้สอน เพื่อนำไปปรับปรุงชุดการสอน

การทดลองครั้งที่ 2 เป็นการหาแนวโน้มประสิทธิภาพชุดการสอน โดยนำชุดการสอนที่ได้จากการปรับปรุงครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง ที่ยังไม่เคยเรียนจากชุดการสอนนี้มาก่อน จำนวน 2 ห้องเรียน โดยใช้ครูผู้สอน 2 คน โดยครูผู้สอนใช้ชุดการสอนและทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากนั้นนำข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดมาแก้ไขปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง

การทดลองครั้งที่ 3 เป็นการหาประสิทธิภาพชุดการสอน โดยนำชุดการสอนที่ได้จากการปรับปรุงครั้งที่ 2 ไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนไชศรีปราโมชอนุสรณ์ ที่ยังไม่เคยเรียนจากชุดการสอนนี้มาก่อน จำนวน 3 ห้องเรียน โดยใช้ครูผู้สอน 3 คน ใช้ชุดการสอนและทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำผลการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าชุดการสอนทั้ง 3 ชุด มีประสิทธิภาพดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง Animals มีประสิทธิภาพ 96.08/91.06

ชุดที่ 2 เรื่อง Colours มีประสิทธิภาพ 96.80/90.86

ชุดที่ 3 เรื่อง Days of the week มีประสิทธิภาพ 95.66/90.30

ซึ่งชุดการสอนทั้ง 3 ชุด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 90/90

อภิปรายผล

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า พบว่าชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 3 ชุด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 90/90 ซึ่ง ปัจจัยที่ส่งผลให้ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีมาตรฐาน 90/90 เนื่องจากชุดการสอนที่ผู้ศึกษาค้นคว้า สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นชุดการสอนที่สร้างขึ้นโดยผ่านขั้นตอนการสร้างที่มีระบบได้รับการตรวจสอบ แก้ไข ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้งทางด้านสื่อการสอนและด้านเนื้อหา ผลการประเมินพบว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับดี สามารถนำไปทดลองหาประสิทธิภาพได้ นอกจากนี้ชุดการสอนที่ได้รับการพัฒนาตามลำดับขั้นตอน จะเป็นชุดการสอนที่มีคุณค่า เพราะจะช่วยให้ผู้สอนมีความมั่นใจในการดำเนินการสอนเพราะลดเวลาในการเตรียมล่วงหน้า ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู และสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ประหยัด จิระวรพงศ์. 2527 : 267)

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตรา คันธวงศ์ (2534) ที่ได้วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนต่ำ พบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.65/80.15 ซึ่งเป็นชุดการสอนที่สามารถช่วยทำให้ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ เกิดการเรียนรู้ได้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลการวิจัยของวนิดา อัครราช (2536) ที่ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนด้วยชุดการสอนกับการสอนปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้ชุดการสอน สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ที่สอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนในกลุ่มทดลอง มีความพึงพอใจมากต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอน รวมทั้งผลการวิจัยของ โสมาวดี โอภาโส (2542) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของนักเรียนโรงเรียนสุธีวิทยา จังหวัดสระบุรี จำนวน 170 คน ผลการศึกษพบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 92/90 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากชุด

การสอนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนปกติตามแผนการสอนของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1. ครูควรศึกษาคู่มือครูล่วงหน้า เพื่อเป็นการเตรียมบทบาทความพร้อมของครู มีการซักซ้อมทดลองการใช้สื่อการเรียนการสอนก่อน เพื่อเวลาใช้ในการสอนจริงจะได้ไม่ติดขัด
2. ควรมีการส่งเสริมให้ครูมีการผลิตชุดการสอนเพิ่มมากขึ้น เพื่อที่จะช่วยพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรจะมีการสร้างและพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในเนื้อหาอื่น ๆ และในระดับชั้นต่าง ๆ เพิ่มขึ้น
2. ชุดการสอนเป็นสื่อประสมที่สามารถดึงดูดความสนใจผู้เรียนได้เป็นอย่างดี จึงควรนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ หรือวัสดุท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นชุดการสอนในรูปแบบต่าง ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวัฒน์ ครุฑแก้ว. การเดาศัพท์จากบริบท เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเร็ว. ปรินิพนธ์
นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- กรองทอง โพธิ์ทอง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- จิตรา คันธวงศ์. การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มี
ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น,
2534.
- ฉวีวรรณ ศรีสังข์ทอง. การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนซ่อมเสริม วิชาคณิตศาสตร์
เรื่องทศนิยม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินิพนธ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.
- ชม ภูมิภาค. เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- ✧ ช่อเพชร เส็งสมวงศ์. รายงานผลการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ
ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานคร. ม.ป.ท., 2532.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. แนวคิดในการผลิตชุดการสอน. หน้า 117-119. เอกสารประกอบการสอนชุด
วิชาเทคโนโลยีและสื่อการศึกษา, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2523.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. เทคโนโลยีทางการศึกษา หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์
วัฒนาพานิช, 2526.
- ฐิติพร ทองสุข. การพัฒนาชุดการสอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินิพนธ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2541.
- ดวงเดือน แสงชัย. "กิจกรรมสนุกเสริมคำศัพท์," ใน กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับประถมศึกษา. หน้า 109 - 127 ; กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2539.

- ดารานี สุภรณ์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการเรียนการสอนคำศัพท์จากบริบท และโดยการใช้พจนานุกรม. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- ทัศนีย์ เสรีพุทธกะณะ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้ชุดการสอน ที่ใช้ทักษะกระบวนการ 9 ประการและการสอนปกติ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- นันทพร ศุภศิริพงศ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- บัญชา นิยมแก้ว. การพัฒนาชุดการสอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.
- ประนอม สุรัสวดี. ภาษาอังกฤษกับเด็กไทยในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : โครงการตำราวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม, 2531.
- ประมวล ศิริพันธ์แก้ว. "เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน". สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฉบับพิเศษ. 23 (90) : 9 ; กรกฎาคม – กันยายน 2538.
- ประหยัด จิระวรพงศ์. หลักการและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก คณะศึกษาศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.
- เป็รื่อง กุมุท. เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, เอกสารโรเนียว, 2518.
- เป็รื่อง กุมุท. "สู่ทางในการนำเทคโนโลยีมาช่วยปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาในระดับประถมศึกษา." ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา. หน้า 16 กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2517.
- พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์. "การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา," รวมบทความเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา เล่ม 2. กรุงเทพฯ ฯ : กองวิจัยทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ม.ป.ป..
- ไพฑูรย์ ปลอดอ่อน. การสร้างชุดการสอนเรื่อง "ไฟฟ้า" กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.

รัตนา ฉายะเจริญ. การสร้างชุดการสอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หน่วยการทำมาหากิน ที่เน้นกระบวนการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.

ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, ม.ป.ป.

รุจา เกาวงค์. การสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำที่เป็นคำถาม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวิทย์ ยาสาส์, 2538.

ลัดดา แต้มพิมาย. การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้กับการสอนปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2533.

ลัดดา ศุขปรีดี และคณะ. โครงการชุดการสอนส่งเสริมวัฒนธรรม. ชลบุรี : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, ม.ป.ป.

วนิดา อัคราช. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนด้วยชุดการสอนกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2536.

✓ วรรณพร คีลาขาว. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบการสอน. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.

วาสนา ขาวหา. เทคโนโลยีทางการศึกษา. ชลบุรี : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2522

วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอน-มิติใหม่. กรุงเทพฯ : ธเนศวรการพิมพ์, 2525.

วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ : ครูสภา ลาดพร้าว, 2539.

วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือแบบฝึกเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, 2539.

----- . หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา. 2540.

----- . สรุปรายงานผลการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ ฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540.

วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ และ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร.

กระบวนการเรียนการสอนและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-6 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร. กรุงเทพฯ ฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540.

ศิริร แสงธนู และคิด พงศ์ทัต. คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521. ...

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หนังสือสำนักงานเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ที่ นร 0212 / 25621 เรื่องนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศของกระทรวงศึกษาธิการ. ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2538.

สมานมิตร แยมไธสง. การออกแบบและพัฒนาชุดการสอนทักษะการเขียนภาพและระบายสีในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา

สมเกียรติ ชอบผล. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์จากการที่นักเรียนเลือกศัพท์ด้วยตนเองกับครูเลือกให้. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.

สำราญ คุรุครรชิต. การวิเคราะห์คำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไปและความถี่ที่ปรากฏในตำราภูมิศาสตร์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.

สุนันท์ ปัทมาคม. "การผลิตชุดการสอน" เอกสารประกอบการสอนระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์, 2526.

เสริมศรี สงเนียม. การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง "การแกะสลัก" ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.

- เสาวณีย์ สิกขบัณฑิต. เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ, 2528.
- เสาวลักษณ์ ลักษณะโกคิน. การศึกษาวิธีสอนอ่านแบบ MIA และระดับความสามารถที่มีต่อ
ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- โสมาวดี โอภาโส. การศึกษาผลการใช้ชุดการสอน วิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2542.
- อิสรา สารงาม. การสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. เชียงใหม่ : ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2529.
- อุบล แคล้วกลาง. การศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5 ในเขตปฏิบัติการทางการศึกษาที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
นครราชสีมา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา
- Agran, Martin. "An Analysis of the Effects of a Self-control Training Program on the
Acquisition and Generalization of Social Behaviors in a Work Setting,"
Dissertation Abstracts International. 45 (11) : 3320 ; May, 1984.
- Brown, Dorothy and Barnard Helen. Dictation as a Learning Experience. Wellington
English Language Institute, 1978.
- Duan, J.E. Individualized Instructional Programs and Materials. New Jersey :
Englewood Cliffs Company, 1973.
- Finochiaro, Mary. Teaching Children Foreign Language. New York : McGraw-Hill Book
Company, 1964.
- Good, C.V. Dictionary of Education. New Jersey : Educational Testing Service, 1973.
- Hiramatsu, M. "An Individualized Learning Package Program in Beginning College
Japanese: A Multi – Media Approach," Dissertation Abstracts International.
43: 386-A; August 1982.
- Hirsch, Vicki E. "A Study of Instructional Approaches to Spelling : Student

- Achievement and Teacher Attitudes," Dissertation Abstracts. (41) : 2912-A; 1981.
- Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York : McGraw-Hill , 1986.
- Mac Ginitie, Walter M. "Language Development," Encyclopedia of Education Research 4th ed. , The Mc Millan Company, 1961.
- McDonald, Ellen J.B. "The Development and Evaluation of a Set of Multi-Media Self-Instructional Learning Activity Packages for Use in Remedial English at an Urban community College," Dissertation Abstracts International. 34(4) : 1590 – 159A ; October, 1973.
- Meeks, Elija B. "Learning Packages Versus Conventional Methods of Instructional," Dissertation Abstracts International. 32(8) : 4295A – 4296A ; February, 1972.
- Morrish, Ivor. Aspects of Educational Change. London : George Allen and Unwin, 1978.
- Morse, Christopher. " A Comparison of an Oral-Aural Method and a Traditional Method of Directed Vocabulary Instruction with Secondary Student," Dissertation Abstracts. 3939-3940-A; March, 1982.
- Olson, Johannes I. "The Effect of Learning Package on the Continuous Progress Education Pilot Program in the Kanawha Country West Virginia School," Dissertation Abstracts International. 35(8): 4992-A; February 1975.
- Van Syoc, Bryce. Method of Teaching English As a Foreign Language. Bangkok : The Social Science. 1963.
- Vivas, David A. "The Design and Evaluation of a Course in Thinking Operations for First Grades in Venezuela (Cognitive, Elementary Learning)," Dissertation Abstracts International. 46(03A) : 603 ; September, 1985.
- William, Francis Mackay. Language Teaching Analysis. London : Green Co. Ltd, 1965.
- Wilson, Cynthia Louise. "An Analysis of a Direct Instruction Procedure in Teaching Word Problem-Solving to Learning Disabled Students," Dissertation Abstracts International. 50(02A) : 416 ; August, 1989.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ

รายชื่อโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ

1. โรงเรียนบ้านบางกะปิ
2. โรงเรียนวัดบึงทองหลาง
3. โรงเรียนวัดเทพศิลา
4. โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง
5. โรงเรียนลำสาตี
6. โรงเรียนคลองกะจะ
7. โรงเรียนไชยศรีปราโมชญุสรณ์
8. โรงเรียนสุเหล่าคลองจั่น
9. โรงเรียนสุเหร่าห้วยหมากน้อย
10. โรงเรียนสุเหล่าวังใหญ่

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอน

ผศ. ชานชัย อินทรสุนานนท์	ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ผศ. พินิต วัฒนโธ	ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ผศ. เกศินี โชติกเสถียร	ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

อาจารย์สมคิด ประสพเนตร	ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง
อาจารย์สมถวิล ชันทอง	ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนไชศรีปราโมชอนุสรณ์
อาจารย์อรุณ ยนตร์เปี่ยม	ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนไชศรีปราโมชอนุสรณ์

รายนามครูผู้สอน

การทดลองครั้งที่ 1

อาจารย์สมคิด ประสพเนตร	ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7
	โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง

การทดลองครั้งที่ 2

อาจารย์สุธาสินี เกาว์กลาง	ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3
	โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง
อาจารย์พิมพ์พันธ์ สุวรรณโชติ	ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7
	โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง

การทดลองครั้งที่ 3

อาจารย์สมถวิล ชันทอง	ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6
	โรงเรียนไขศรีปรางโมxonุสรณ์
อาจารย์อรุณ ยนต์เปี่ยม	ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6
	โรงเรียนไขศรีปรางโมxonุสรณ์
อาจารย์สมสุข ศรีวิเชียร	ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7
	อาจารย์โรงเรียนไขศรีปรางโมxonุสรณ์

ภาคผนวก ค

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอน

แบบประเมินชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ชุดที่.....เรื่อง.....

ด้านสื่อการเรียนการสอน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย(✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน

เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน

เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

รายการ	ระดับของคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
2. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
3. ได้รับความสนใจของผู้เรียน					
4. ช่วยทำให้จำบทเรียนได้ดีขึ้น					
5. ช่วยทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น					
6. สะดวกต่อการนำไปใช้					
7. มีขนาดเหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง					
8. คุณภาพดี ทนทาน					

(.....)

แบบประเมินชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ชุดที่.....เรื่อง.....

ด้านเนื้อหา

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย(✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน

เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน

เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

รายการ	ระดับของคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. จุดประสงค์การเรียนรู้ 1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา 1.2 ระบุพฤติกรรมได้ชัดเจน 1.3 สามารถประเมินผลได้ 2. เนื้อหา 2.1 เหมาะสมกับเวลาที่สอน 2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน 2.3 เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ 2.4 น่าสนใจ 3. กิจกรรมการสอน 3.1 ได้รับความสนใจของผู้เรียน 3.2 เรียงลำดับกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม 3.3 ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม 3.4 ช่วยให้จำบทเรียนได้ดีขึ้น 3.5 ฝึกการทำงานกลุ่มร่วมกัน 3.6 บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้					

(.....)

แบบประเมินชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ชุดที่.....เรื่อง.....

สำหรับครูผู้สอน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย(✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน

เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน

เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

รายการ	ระดับของคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. คู่มือครู					
2. เนื้อหา					
3. แผนการสอน					
4. สื่อการสอน					
5. การประเมินผล					

(.....)

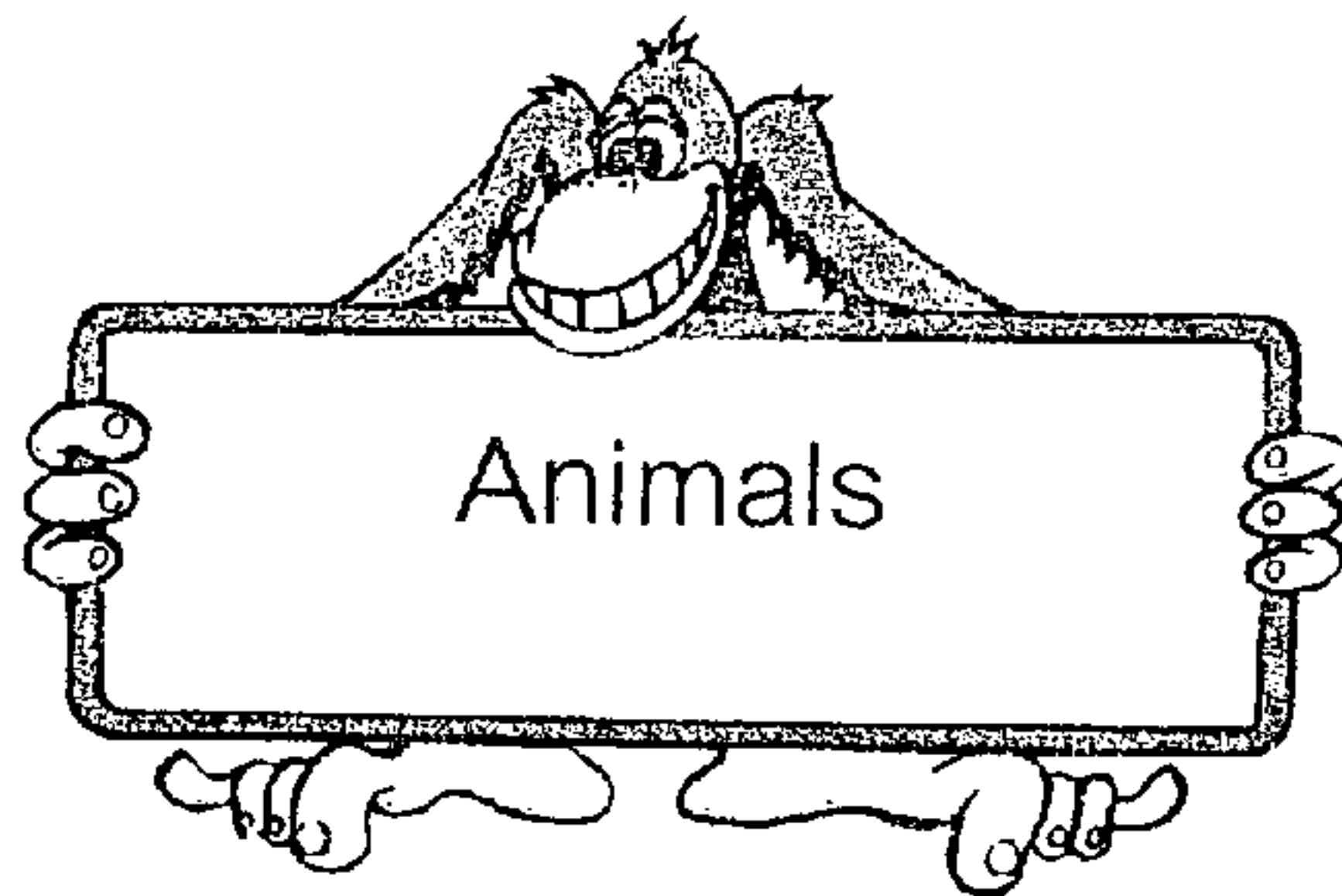
ภาคผนวก ง

ตัวอย่างคู่มือครู

คู่มือครู

ประกอบการใช้ชุดการสอนคำศัพท์

เรื่อง

ประกอบการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539

คู่มือครู

ส่วนประกอบของชุดการสอนคำศัพท์เรื่อง Animals

1. คู่มือครู ประกอบด้วย
 - แผนการสอน
 - แบบฝึกหัดระหว่างเรียน/เฉลยแบบฝึกหัด
 - แบบทดสอบหลังเรียน/เฉลยแบบทดสอบ
2. สื่อการสอน

ขั้นตอนการใช้ชุดการสอน

ขั้นเตรียมการสอน

1. ศึกษาแผนการสอนให้เข้าใจ
2. เตรียมสื่อจากรายการสื่อที่มีอยู่ในชุดการสอน
3. เตรียมเครื่องมือ ซึ่งไม่มีอยู่ในชุดการสอนคือเครื่องเล่นเทป

ขั้นดำเนินการสอน

ดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการสอน

การประเมินผล

1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียน
2. แบบทดสอบหลังเรียน

แผนการสอนคำศัพท์เรื่อง Animals 1

วัตถุประสงค์

1. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ a dog, a cat, a cow, a bird, a lion, a frog ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนรู้ความหมายและสามารถบอกชื่อสัตว์ประเภทต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

a dog, a cat, a cow, a bird, a lion, a frog

จำนวนคาบ

2 คาบเรียน

สื่อการสอน

1. ภาพสัตว์ a dog, a cat, a cow, a bird, a lion, a frog
2. เกม Guess Who?
3. แบบฝึกหัด Animals 1

คำที่ครูอ่าน

1. a dog
2. a cat
3. a frog
4. a cow
5. a bird
6. a lion

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ให้นักเรียนเล่นเกม Guess Who?

วิธีเล่น

- แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5-8 คน
- แจกบัตรภาพ a dog, a cat, a cow, a bird, a lion, a frog ให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ภาพ
- ครูเปิดเทปเสียงสัตว์ครั้งละ 1 เสียง
- นักเรียนกลุ่มที่มีบัตรภาพตามเสียงชูมือขึ้นและให้นักเรียนทั้งห้องอ่านออกเสียงคำในบัตร

ภาพตามครู พร้อมกัน

2. ครูทบทวนคำศัพท์ a dog, a cat, a cow, a bird, a lion, a frog อีกครั้ง จนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจความหมายและออกเสียงคำศัพท์เหล่านั้นได้ถูกต้อง
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด Animals 1 กากบาทให้ตรงกับคำที่ได้ยิน

การประเมินผล

1. ความถูกต้องในการออกเสียงคำศัพท์ a dog, a cat, a cow, a bird, a lion, a frog
2. ความถูกต้องในการบอกชื่อสัตว์ประเภทต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
3. ความสนใจในการร่วมกิจกรรม
4. แบบฝึกหัด Animal 1

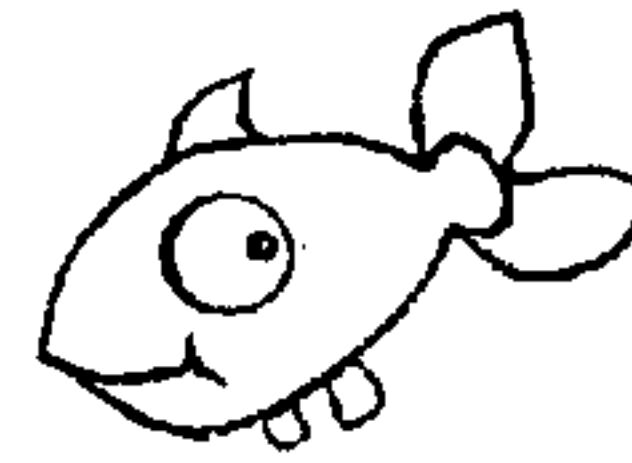
ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ให้นักเรียนกากบาท

ทับภาพสัตว์ที่ได้ยิน

1.

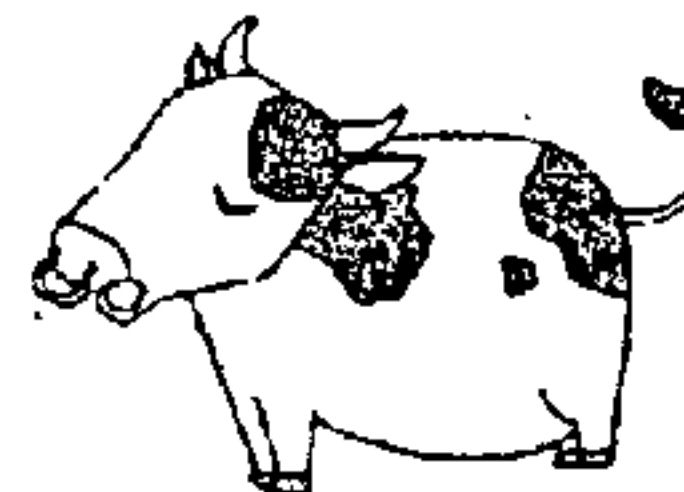
2.

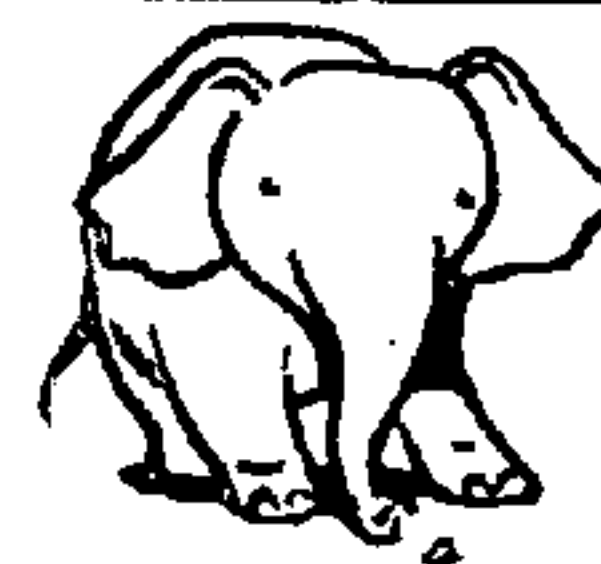
3.

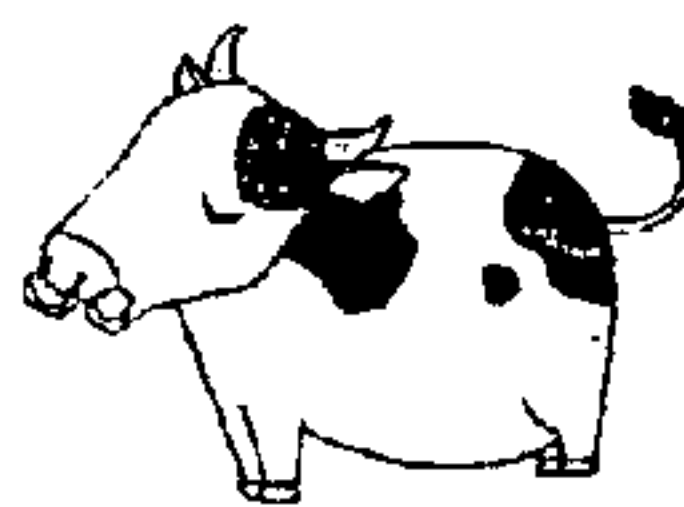
4.

5.

6.

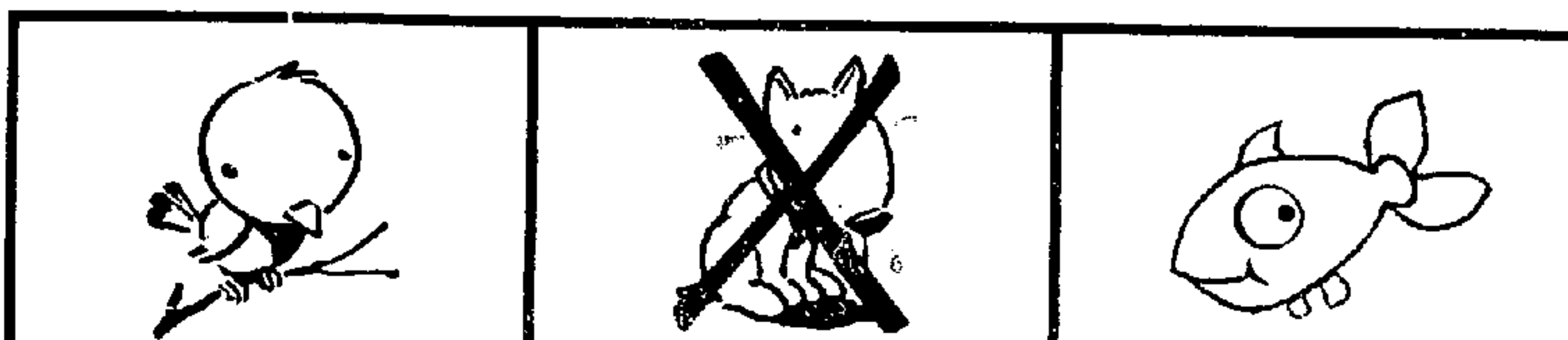
ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ให้นักเรียนกากบาท

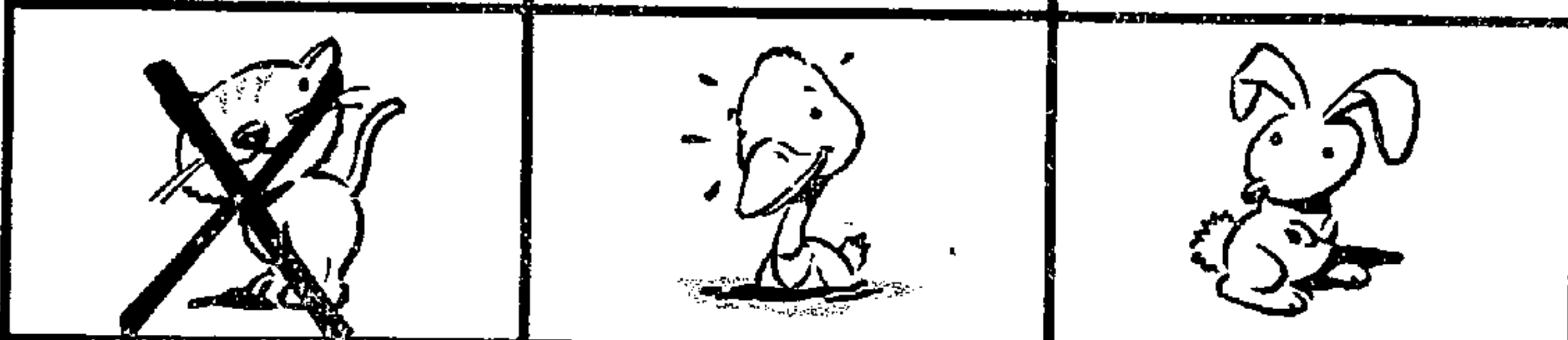

ทับภาพสัตว์ที่ได้ยิน

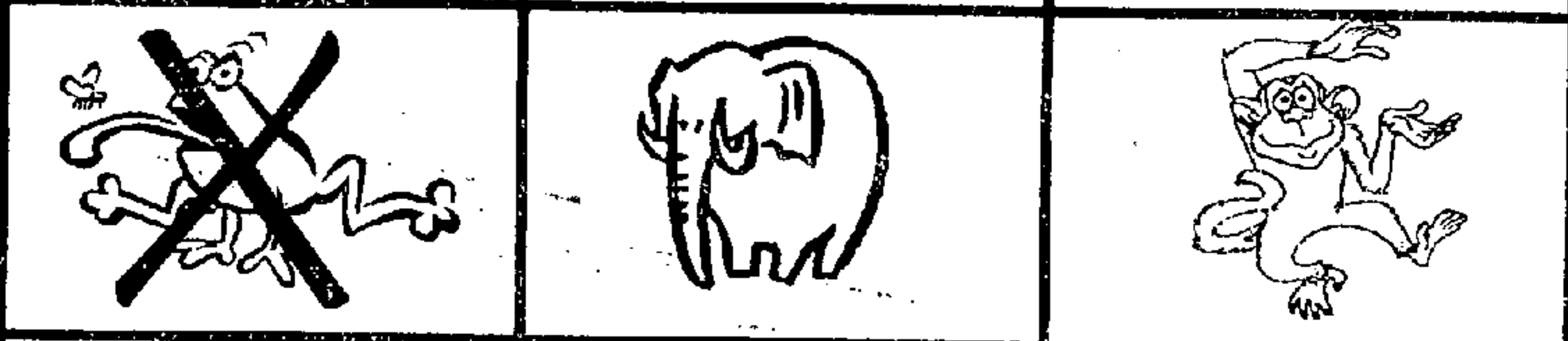
1.

2.

3.

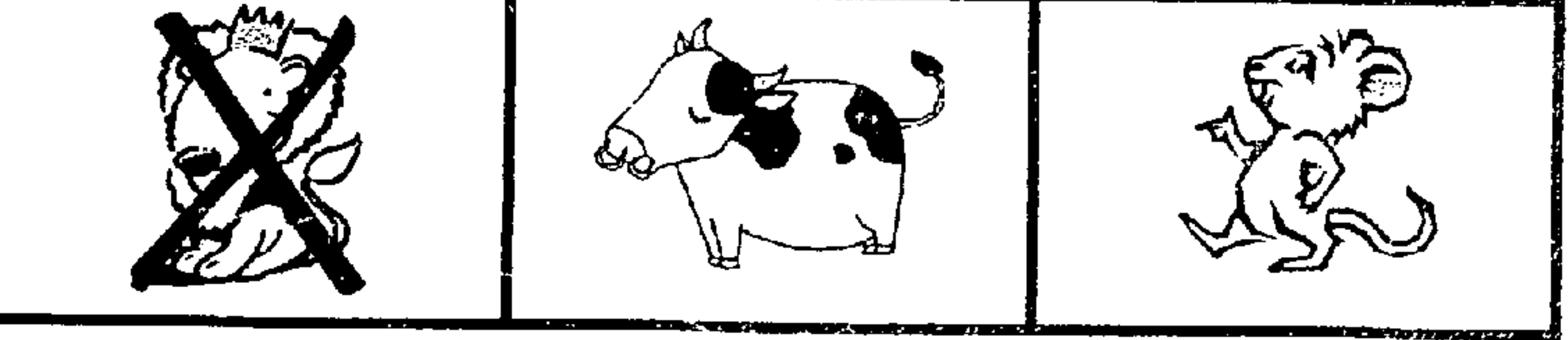
4.

5.

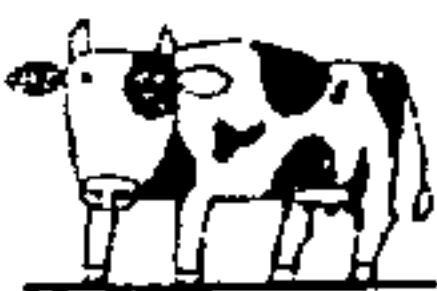
6.

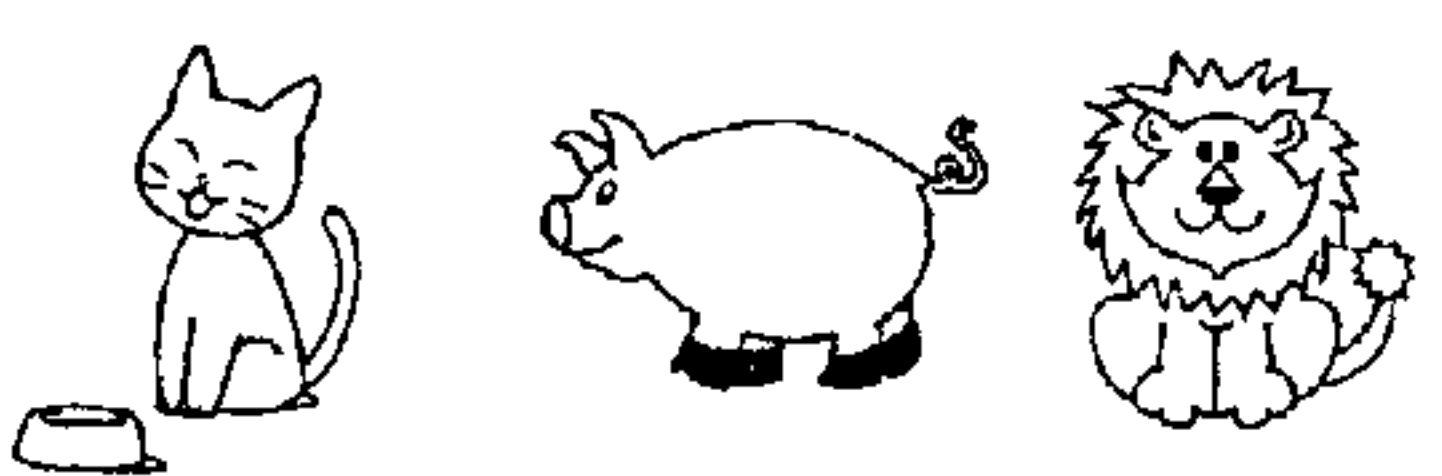

แบบทดสอบคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Animals

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

- คำชี้แจง**
1. ข้อสอบมี 10 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน
 2. ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ทับข้อที่ถูกเพียงข้อเดียว
 3. ถ้าข้อใดต้องการเปลี่ยนให้ลบข้อนั้นเสียก่อนแล้วจึงกาข้อใหม่

1. หมายถึง 1. a bird 2. a cat 3. a tiger 4. a frog	4. "a snake" มีความหมายถึงสัตว์ในข้อใด 1. นก 2. งู 3. เสือ 4. ลิง
2. "elephant" หมายถึงสัตว์ในข้อใด 1. กระต่าย 2. ช้าง 3. สิงโต 4. ค้างคาว	5. สัตว์ชนิดใดอาศัยอยู่ในน้ำ 1. a pig 2. a tiger 3. a fish 4. a bat
3. ข้อใดเป็นคำศัพท์ที่หมายถึงสัตว์ทุกคำ 1. cow tree rabbit 2. red monkey chair 3. pig dog giraffe 4. ant pencil box	6. "duck" ตรงกับคำศัพท์ในรูปใด 1. 2. 3. 4.

7. สัตวในข้อใดบินได้ 1. pig snake 2. cat bat 3. elephant bird 4. bird bat	9. "rat" หมายถึง 1. สุนัข 2. แมว 3. หนู 4. มด
8. จากรูปตรงกับข้อใด 1. ant pig fish 2. cow pig lion 3. cat pig lion 4. cat pig tiger	10. ตรงกับคำศัพท์ในข้อใด 1. a big 2. a boy 3. a bird 4. a box

แบบทดสอบคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Animals

ข้อ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ตอบ	4	2	3	2	3	4	4	3	3	3

ภาคผนวก จ

คุณภาพของแบบทดสอบ

ตาราง 7, 8 และ 9 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดการสอนที่ 1 , 2 และ 3

ตาราง 7
ชุดที่ 1
เรื่อง Animals

ข้อที่	p	r
1	.73	.40
2	.71	.43
3	.64	.28
4	.73	.66
5	.65	.62
6	.64	.76
7	.60	.70
8	.72	.53
9	.71	.56
10	.69	.70

$$p = .60 - .73$$

$$r = .28 - .76$$

$$r_{tt} = .67$$

ตาราง 8
ชุดที่ 2
เรื่อง Colours

ข้อที่	p	r
1	.73	.66
2	.74	.64
3	.49	.74
4	.41	.57
5	.56	.60
6	.77	.60
7	.67	.60
8	.61	.68
9	.64	.54
10	.62	.57

$$p = .41 - .77$$

$$r = .54 - .74$$

$$r_{tt} = .74$$

ตาราง 9
ชุดที่ 3
เรื่อง Days of the week

ข้อที่	p	r
1	.69	.70
2	.38	.35
3	.23	.26
4	.65	.74
5	.60	.70
6	.40	.39
7	.33	.45
8	.54	.68
9	.67	.60
10	.36	.31

$$p = .23 - .69$$

$$r = .26 - .76$$

$$r_{tt} = .55$$

ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ - สกุล	นางสาวกานดาวัลย์ คุณานนท์วิทยา
วัน เดือน ปี เกิด	24 เมษายน 2518
สถานที่เกิด	เขตบางรัก กรุงเทพฯ
ที่อยู่ปัจจุบัน	63/2568 หมู่ที่ 7 แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ 10240
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนกศิลป์คำนวณ) โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2539	ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา วิชาโทภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2542	การศึกษามหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ